

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்

உரை விளக்கம்

A.No. 19409

௨௨111

உரையாசிரியர்

தமிழ்ச்சுடர். **வ.விசயரங்கன்**

கணபதி பதிப்பகம், பாடியநல்லூர், சென்னை-600 052.

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்

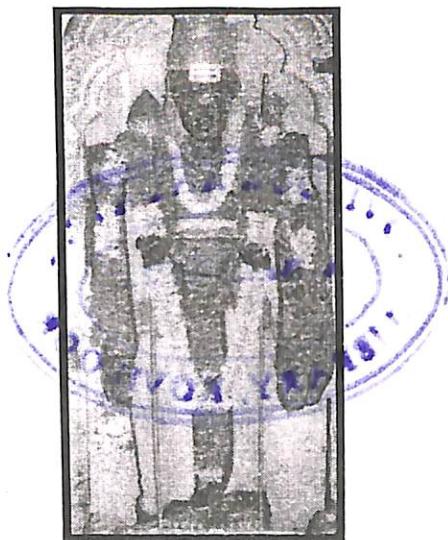
உரைவிளக்கம்

உரையாசிரியர்
தமிழ்ச்சுடர் வ.விசயரங்கன்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
சி.டி.டி.இ.மகளிர் கல்லூரி
சென்னை - 11

கணபதி பதிப்பகம்
1/349, திருப்பூர்க் குமரன் தெரு, பாடிய நல்லூர்,
சென்னை - 600 052.

காணிக்கை

ஆண்டார்குப்பத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும்
முருகப்பெருமானுக்கு இந்நூல் அன்புப் படையல்

ஆண்டார்குப்பத்து அழகனே போற்றி!
வேண்டுவார்க் கருளும் வேலனே போற்றி!
ஆற்றுப் படையினை அன்றுநின் அடிதனில்
போற்றியான் வைத்ததும் பூவுதிர்த் தருளினாய்!
தீந்தமிழ்ச் சந்தத் திருப்புகழ் நூலில்
சிலபாக் களுக்குச் சிற்றுரை வரைந்துளேன்
தேன்கல வாத தினைமாப் போல
யான்வரை உரையிது இனிக்கா தெனினும்
பைந்தமிழ் மொழியின் பான்மை கருதி
ஏந்திச் சுவைப்பது ஏந்தலுன் கடனே!

எல்லாம் அவன் செயல்

பதிப்புரை

கண்டிகை கிராம மனிதநேய இளைஞர்கள் நற்பணி மன்றம்
கண்டிகை, பூதூர், சென்னை - 600 067
நாள் : 01.04.2013

“மரணப்ரமாதம் நமக்கில்லையாம்”

“நமனையஞ்சோம்” என்ற அப்பர் திருவாக்கிற்கிணங்கப் பிறவிக் குக் காரணமான ஆசையை உண்டுபண்ணும் மன்மதனையும், இறப்பை உண்டுபண்ணும் மறலியையும் வெல்லும் வேலாயுதமே திருப்புகழ்.

இறைவனின் புகழ்வாடும் பல நூல்களின் வரிசையில் திருப்புகழும், அதன் சுவையும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. திருப்புகழ் என்ற மாபெரும் மலையில் ஒரு துகளே இந் நவரத்தினத் திருப்புகழ் எனும் பல்சுவை அமிர்தம். செவி மணக்கும், வாய் இனிக்கும், மனம்மகிழும், இதயங்குளிரும், எதிரிகளெல்லாம் பூனையைக் கண்ட எலியாக மிரளும் அளவுக்குத் தன் வேலை தனக்கெதிரிகளைத் தகர்க்கும் கருவியாக இயக்கும் அளவு மிகப் பெருமை மிக்க நூல் என்பதை அனைவரும் அறிவர்.

மலை உச்சிக்குச் செல்ல முடியாது என்றறிந்தும் அடிவாரத்திற்காவது செல்வோம் என்பதைப் போல எங்களாலான இச்சிறு தொகுப்புக்கு உரை காண விழைந்து உரையாசிரியரின் உரிமை பெற்று இப்பொழுது உங்கள் உள்ளங்களில் அதியமான் பெற்ற நெல்லிக் கனியாகத் தவழ்கிறது. எந்நூலுக்கும் என்னால் உரைகாண முடியும் என்னும் உரையாசிரியரின் உறுதிப் பாட்டையும் நம்மை நல்வழி காட்டத் தமிழ் வழி, வழிகாட்டும் சிறந்த வழி காட்டியையும் இந்நூல் பிரகடனப்படுத்தும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

தமிழ்ப்புத்தாண்டு தமிழுக்கு மட்டுமல்ல புத்தாண்டு, தமிழ்க்கடவுள் முருகனுக்குத் தனிப்புகழ் பாடும் புத்தாண்டாக விளங்கவே இப்புத்தாண்டுகளில் தமிழ்க் கடவுளாம் முருகப் பெருமானுக்கு அர்ப்பணிக்கும் மூன்றாவது நூலாகவும் இந்நூல் அமையப் பெற்றுள்ளது.

இறைவனே இப்பூவுலகில் அவதரித்துத் தான் அடைந்த அனைத்து இன்ப, துன்பங்களையும் பாமரர்கள் தெளிந்து நல்வாழ்வு வாழ்ந்து பேரின்ப நிலை பெற்றுப் பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து, பிறவா நிலை பெற வழிகாட்டிய நூல் திருப்புகழ் என்பதற்கு மிக பெரிய நூலிலிருந்து ஒரு சில பாக்களை உரை கண்டுள்ளதே ஒரு சான்றாக விளங்கும் என்பதை உணரலாம்.

வழக்கம்போல் எங்களின் மனக்கோட்டைக்கு வடிவமைத்துச் செதுக்கிச், சீராக்கிச், சீராட்டிப், பாராட்டி, வளர்த்து ஒரு நற்பெயருமிட்டு எல்லோரும் வாழ்ந்து மற்றவர்களின் நல்வாழ்வுக்கும் வழிகாட்டியாக விளங்கச் சிறப்பியான உரையாசிரியர் அவர் தம் பிறவிப் பயனை இந்நூல் அவருக்கு பெற்றுத் தரும் என நம்புகிறோம். அவர் தம் தமிழ்த் தொண்டில் ஒரு சிறு பகுதியைத் தொட்டுவிட்டோம் என்று நம்புகிறோம்.

நூலுக்கு நல்வடிவம் சேர்த்து வண்ணம் குழைத்த பிரியங்கா கிராபிக்ஸ் மற்றும் அனைத்து அன்பு உள்ளங்கட்கும் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

வாழ்வு வளம்பெற மங்காத செல்வம் என்றும் நிலைபெற நல்வாழ்வு நல்ஒளி பெற வாழ்த்தி வணங்கி உங்களிடமிருந்து இடைக்கால விடைபெறுகிறோம்.

மிகவும் நன்றியுடன்

இவண்
க.கி.ம.நே.இ.ந.மன்றம்
கண்டிகை, பூதூர், சென்னை-67

முன்னுரை

தமிழ் மொழியின் தெய்விக ஆற்றலையும், மொழி வளத்தையும் சந்த ஒலி நயத்தையும் அறிந்து கொள்ளுவதற்கான மிகச் சிறந்த சான்றாகத் திருப்புகழ் விளங்குகின்றது. அருணகிரிநாதருக்கு முன்னரும் சரி அவருக்கு பின்னரும் சரி அவர் பாடிய சந்தப் பாடல்களைப் போல ஒருவரும் பாடவில்லை என்றே சொல்லலாம். இந்த உயரிய ஞானம் அருணகிரியாருக்கு வாய்த்திருந்தது தண்டமிழ் செய்த தவ பயனே ஆகும்.

சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணில் தோன்றிய தமிழ் ஞானக் கடவுளாக முருகப் பெருமான் விளங்குகின்ற காரணத்தால் முருகன் தன் அடியாராகிய அருணகிரியார்க்கும் தமிழ் ஞானமும் தவ ஞானமும் ஒருங்கே வாங்கக் பெற்றது என்றால் அது மிகையாகாது அதனால் தான் அருணகிரியாரைப் பாட வந்த தாயுமானவ அடிகளும்

“ஐயா அருணகிரி! அப்பா! உன்னைப்போல்

மெய்யான ஓர்சொல் விளம்பினர் யார்”

என்று புகழ்கின்றார். காவடிச்சிந்து பாடுவதில் வல்லவராய் விளங்கிய அண்ணாமலை ரெட்டியாரும்,

“அருணகிரி நாவில் பழக்கம் - தரு

சந்த திருப்புகழ் முழக்கம் - பல

அடியார்கள் மொழிஓ தினில்

அமராவதி இமையோர்செவி

அடைக்கும் அண்டம் உடைக்கும்”

என்று இசைக்கின்றார்

சந்த விருத்தப் பெருங்கடலாக விளங்கிய அருணகிரியாரின் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் சிலவற்றிற்கு உரைக்காணும் படி பாடியநல்லூர் மணித நேயச் செம்மல் திரு.கு.தியாகராசன் அவர்கள் என்னைப் பணித்தார்கள். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வெளியிடப்பெற்ற “நவரத்தினத் திருப்புகழ்” என்னும் பாராயணச் சிறு தொகுப்பு நூலை என்னிடம் வழங்கி அதில் உள்ள பாக்களுக்கு உரைக் காணும் படி கூறினார்கள். அதில் பதினேழு பாடல்கள் இருந்தன. அவற்றுள் திருப்புகழ் அல்லாத பாடல்கள் இரண்டைத் தவிர்த்து விட்டு மேலும்இரண்டு திருப்புகழ் பாடல்களைச் சேர்த்து உரையெழுதியிருக்கின்றேன். இப்பாடல்களுக்கு உரைக் காண்பது ஒரு புதிய அனுபவமாகவே இருந்தது. தத்துவச் செய்திகளும் புராணச் செய்திகளும் இராமாயணம் பாரதம் ஆகியவற்றின் கதையம்சங்களும் நாயன்மார்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் சிவாகமச் செய்திக் குறிப்புகளும் இத்திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் விரவி இருக்கின்றன.

இவ்வாறு உரை எழுதுவதும் தனிநூல் செய்வதும் என நான் தற்போது தியாகராசன் அவர்களின் ஞான வேள்விக் காரணமாகப் பத்தாவது நூலாக இதை எழுதி முடித்திருக்கின்றேன். ஞான அறச் செல்வராக விளங்கும் தியாகராசன் அவர்களும் அவர்தம் இல்லத் துணைவியார் திருமதி.பாலாமணி அம்மையாரும் அன்புப் பெண்மக்கள் திருமதி. சரஸ்வதி செந்தில்நாதன். செல்வி.கிருபாதேவி உள்ளிட்ட குடும்பத்தாரும் ஞானச்சுடர் வேலவன் நல்லருள் திறத்தால் ஓங்கி வாழ்கவென வாழ்த்துகின்றேன். தமிழையும்

ஆன்மிகச் செல்வத்தையும் வாரி வழங்கி வரும் என் ஆசிரியப் பெருந்தகை செந்தமிழ்க் குரிசில் புலவர் முத்து-ஆபத்சகாயம் அவர்களை இதயமார வணங்குகின்றேன். இவ்வரை நூலின் பெரும் பகுதியை எழுதி உதவிய அன்பின் செல்வி சா.இரேவதிக்கு என் இதயமார்ந்த வாழ்த்துக்கள் அவ்வப்பொழுது படித்தும் எழுதியும் உறுதுணைபுரிந்து வரும் மனைவி திருமதி.சந்திரா, மகள் திருமதி.சுடர்விழி மணிகண்டன் நான் பணிபுரியும் கல்லூரி பேராசிரியர்கள் திருமதி.முனைவர் க.பிரீதா, முனைவர் ஜ.வள்ளி, திருமதி,தோ.எழிலரசி, செல்வி பா.அனிதா உள்ளிட்ட அனைவர்க்கும் என் நன்றியறிதலையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என் உடனிருந்து உதவியும் அச்சப் பணிகளை சீராகப் புரிந்தும் வருகின்ற தம்பி ஏ.ஞானசம்பந்தனுக்கும் என் அன்பு உரியது.

இந்நூலை வெளியிட்டு வாழ்த்துவதற்கு இசைந்துள்ள என் ஆசான் செந்தமிழ்ச்செல்வரீரடா.நந்தன் அவர்களுக்கும் முதற்படி பெற்றுச் சிறப்பு சொற்பொழிவு ஆற்ற ஒப்புதல் தெரிவித்துள்ள கும்முடிப்பூண்டி செந்தமிழ்ச்சோலையின் செயலாளர் செந்தமிழ்ச்குரிசில் புலவர்.இ.சீனிவாசன் அவர்களுக்கும் சிறப்புப்படி பெற இசைந்துள்ள என் அன்பு மருமகன் வருவாய் துறை ஆய்வாளர் கவிஞர் ஏ.மணிகண்டன் அவர்களுக்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் புரிவானாக.

இச்சிறு உரைநூல் ஆன்மிக அன்பர்களுக்கும் தமிழ்ச் சுவைஞர்களுக்கும் பக்தி உணர்வையும் இலக்கிய சுவையையும் நல்கி நற்பயன் விளைக்குமானால் அஃது மேலும்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்

8

மேலும் என்னை இத்தகைய செழும் பணிகளில் ஈடுபட ஊக்கப்படுத்தும் என்று நம்புகின்றேன். மொய்தார் அணிசூழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழ வைக்கும் முருகப் பெருமான் ஞான மெய்யருள் எல்லோர்க்கும் கிட்டி இன்ப பெருவாழ்வு வாழ இறைஞ்சுகின்றேன்.

4-4-2013

புதுக் கும்முடிப்பூண்டி

இன்ப அன்புடன்

வ.விசயரங்கன்

1. நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்

சிறப்புப் பாயிரம்

திருப்புகழைக் கற்கத் திருப்புகழைக் கேட்கத்
திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்கத் - திருப்புகழை
அர்ச்சிக்க முத்தியெளிதாகுமே கூற்றைவென்று
கெர்ச்சிக்க லாமே கெடி.

உரை

அருணகிரிப் பெருமான் அருளிச் செய்த திருப்புகழைக் கற்றாலும், பிறர் படிக்கப் பக்கம் நின்று கேட்டாலும், ஒவ்வொரு நாளும் ஓதிநாளும், முருகப்பெருமானின் திருமுன்பு சிந்தை அன்போடு பாடி அருச்சனை செய்தாலும் முத்தி கிட்டுவது எளிதாகும். கூற்றுவனையும் வென்று இறவாப் பெருநிலையில் மெய்ஞ்ஞான முழக்கம் இடுவதும் கைகூடும் என்பது உறுதிப் பொருளாகும்.

விளக்கம்

முருகப் பெருமானின் திருவருளில் தோய்ந்து வீடுபேறு எய்திய அருணகிரிநாதர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்புகழுக்குச் சிறப்புப் பாயிரமாகப் பதினாறு வெண்பாக்கள் பின் வந்தோரால் செய்யப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் இவ்வெண்பா பதினான்காவது பாடலாக அமைந்துள்ளது. பாயிரம் என்றால் முன்னுரை என்று பொருள். நூல் பற்றியும், நூலாசிரியர் பற்றியும், நூலின் காலம்? ஆசிரியர் காலம் நூல் தோன்றக் காரணம், நூல் தோன்றிய களம், நூல் பயன் முதலியவை பற்றியும் உரைப்பது பாயிரம் (அ) முன்னுரை எனப்படும். ஒவ்வொரு நூலுக்கும் பாயிரம் இன்றியமையாதது. பாயிரத்தைப் படித்த பின் நூலுக்குள் நுழைந்தால் பயில்வது மிக எளிதாகும். பாயிரத்தின் அவசியத்தைக் கூற வந்த நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர்,

ஆயிரம் முகத்தான் அகன்றதாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே

என மொழிகின்றார். இச்சிறப்புப் பாயிர வெண்பா திருப்புகழ்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—10

நூற்பயனை உரைக்கின்றது. திருப்புகழைக் கற்கக் கேட்க, செபிக்க, அருச்சிக்க முத்தி இன்பம் கிட்டும் என்பது நூற்பயன். மரணத்தை வென்ற மாபெரும் அருளாளர் அருணகிரிநாதர்.

கூகா எனஎன் கிளைகூ டியழப்

போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா!

என்று கந்தர் அநுபூதியில் அருணகிரிநாதர் தாம் மரணத்தை வென்ற மகிமையைப் பாடுவது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால்தான் “கூற்றைவென்று கெர்ச்சிக்க லாமே கெடி” என்று சிறப்புப்பாயிரம் செப்புகின்றது. கூற்றை வென்றவரின் கூட்டுறவை நாடுபவர்க்கும் அந்நிலை வந்தெய்தும் என உரைக்கப்படுகின்றது.

கூற்று - எமன்

கெர்ச்சிக்கலாம் - முழங்கலாம்

கெடி - உறுதி

2. விநாயகர் காப்பு

சந்த அமைப்பு

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன - தனதான

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிற்ப் மலர்கொடு பணிவேனே
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை யிபமாகி
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமானே

உரை

விநாயகப் பெருமானே! முத்தமிழ் ஞானத்தை யெல்லாம் மேரு மலையில் உனது தந்தத்தைக் கொண்டு முற்காலத்தில் எழுதிய முதல்வன் நீ ! திரிபுரத்தை எறிப்பதற்காகச் சிவபெருமான் ஏறிய இரதத்தின் அச்சினை அச்சிவன் உன்னை நினைத்து வழிபட்டுக் கிளம்பாத காரணத்தால் முறியச் செய்த மிகுந்த தைரியசாலியும் நீ ! உனது இளவலாகிய முருகப் பெருமான் வள்ளி மீது கொண்ட காதல் துயரின் பொருட்டாக யானையாக வடிவெடுத்து அக்குற மகளாகிய வள்ளியை அஞ்சியோடி முருகனைத் தழுவச் செய்து சற்று நேரத்தில் அவ்விருவருக்கும் மணமுடித்து வைத்த பெருமானும் நீ !

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ் ————— 12

கைகள் நிறையப் பழம், அப்பம், அவல், பொரி ஏந்திக்
கொண்டிருக்கும் யானை முகனே ! உன் திருவடியைப் பற்றிக்
கொண்டு இடையறாது நினைப்பவர்களின் சிந்தையில்
குடிகொள்ளுகின்றாய். 'கற்பக மரத்தைப் போல வேண்டியதை
வேண்டிய வண்ணம் அருள்பவனே !' என்று உன்னை வணங்கித்
துதிப்பவர்களின் வினைகள் யாவும் விரைந்து மறைந்து போகும்.
முடியில் ஊமத்தம் பூவையும் பிறைமதியையும் சூடியிருக்கும்
சிவபெருமானின் மைந்தனே! மற்போரிடும் திரண்ட
தோள்களையுடைய மதயானையே! மத்தளம் போன்ற பருத்த
வயிற்றையுடையவனே! உத்தமியாகிய உமா தேவியின் திருமகனே!
தேன் சிந்தும் மலர்களை உனக்கு இட்டு உன்னைப் பணிந்து
வணங்குகிறேன்.

விளக்கம்

மத்தம் - ஊமத்தை மலர்

மற்பொருதிறன்புயம் - மற்போர் செய்யும் திரண்ட தோள்கள்
புஜம் என்னும் வட சொல் புயம் என வட எழுத்து நீக்கி
எழுதப்பட்டது.

மட்டு - தேன்

முத்தமிழ் அடைவு என்பது முத்தமிழ் ஞானியர் தம்
மெய்க்ஞான அனுபவங்கள்

முற்படுகிரி என்பது மேரு மலையைக் குறிக்கும். இது
இமயமலையைச் சுட்டாது. முன்பு இருந்ததாகப் புராணங்கள்
குறிக்கின்றன. ஆனால் நம் உடம்பில் உள்ள முதுகு தண்டு
மேருமலை எனவும், தலையில் உள்ள சகஸ்ர ஆரம் (ஆயிரம் இதழ்த்
தாமரை) மலையின் உச்சி எனவும் மூலாதாரத்தில் இருக்கும்
கனலைச் சுழிமுனைக் காற்றால் எழுப்பி முதுகு தண்டின் வழியாக
ஆறு ஆதாரங்களைக் கடந்து ஆயிரம் இதழ்த் தாமரையை

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—13

அடையும்போது உள்ளேயே அமுதம் ஊற்றெடுக்கிறது எனவும் அனுபவித்து உணர்ந்த ஞானிகள் குறியீட்டுச் சொற்களால் பாடி வைத்துள்ளனர். இதையே குதம்பைச் சித்தரும்,

மாங்காய்ப் பாலுண்டு மலைமேல் இருப்போர்க்குத்
தேங்காய்ப் பால் ஏதுக்கடி

என்று பாடுகின்றார். மாங்காய்ப்பால் என்பது அமுதத்தையும் மலை என்பது ஆயிரம் இதழ்த் தாமரையையும் குறிக்கும். இந்த ஞான நிலை எட்டியவர்களுக்கு இறைவன் எல்லாவற்றையும் உணரும் திறத்தை அருளுகின்றான். இதையே அருணகிரிநாதரும், “முத்தமிழ் அடைவினை முற்படுகிரிதனில் முற்பட

எழுதிய முதல்வோனே” என்று வேழமுகப் பெருமானைப் பாடித் துதிக்கின்றார்.

முப்புரம் என்பது தாரகாசுரன் மைந்தர்களாகிய வித்துயன்மாலி, தாரகாட்சன், கமலாட்சன் ஆகிய மூவரும் வானத்தில் கட்டி வைத்த பொன், வெள்ளி, இரும்புக் கோட்டைகள் என்றும், இக்கோட்டைகளில் இருந்து கொண்டு இம்மூவரும் தேவர்களைத் துன்புறுத்தினார்கள் என்றும், தேவர்கள் வேண்டிக் கொள்ளச் சிவபெருமான் நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து அக்கோட்டைகளை எரித்தார் என்றும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் முப்புரம் என்பது ஒவ்வொரு மனிதரிடத்திலும் இருக்கிற ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களே ஆகும். இம்மலங்கள் ஆக்ஞை ஆகிய நெற்றிக்கண் திறக்கும்போது எரிந்து போகும் என்பது தான் தத்துவம். நெற்றிக்கண் திறந்தால் ஞானம் பிறக்கிறது. ஞானம் தோன்றினால் ஆசைகள் அற்றுப் போய் கர்ம வினைகளும் அழிந்து போகின்றன. பிறவி இல்லை என்ற நிலை வந்தால் மாயை என்ற மலமும் மறைந்து போகிறது. ஆணவ மலம் ஆன்மாவோடு அடங்கிக் கிடக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையைத் தான் “முப்புரம் எரித்தல்” என்று புராண கதையாகச்

சொல்லிவைத்துள்ளனர். திருமூலர் இதை விளக்குவதற்காக

அப்பணி செஞ்சடை ஆதிபுராதனன்
முப்புரம் எரித்தனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புரம் என்பது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எரிந்தமை யாரறி வாரே?

என்னும் திருமந்திரத்தைப் பாடியுள்ளார்.

“அச்சிவன் உறைரதம் அச்சது

பொடி செய்த அதிதீரா!” என்னும் தொடரில் இன்னொரு புராணக் கதை பொதிந்துள்ளது. திரிபுரத்தை எரிப்பதற்காகச் சிவபெருமான் தேர் ஏறிக் கிளம்புகின்றார். கிளம்புவதற்கு முன்பு விநாயகப் பெருமானை நினைத்து வழிபடாமல் புறப்பட்டதால் வேழமுகன் சிவன் ஏறிய தேரின் அச்ச முறிந்து போகுமாறு செய்கின்றார், அதன் பிறகு ஈசன் ஆனைமுகனை வழிபட்டு விக்கினம் தவிர்த்தார் என்பது புராணம். இக்கதை விநாயகனை வணங்கிய பின்பே எந்தச் செயலையும் தொடங்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்தத் தோன்றியதாகும்.

முப்புரம் - மூன்று கோட்டைகள்
அச்ச - தேரின் அச்ச

“அத்துயர் அதுகொடு..... அக்கண மணமருள் பெருமாளே!” என்னும் தொடர் வள்ளியைக் காதலித்து வேலன் திருமணம் புரிய ஆனைமுகன் உதவிய திறத்தைக் கூறுகின்றது. தினைப்புனம் காவல் செய்து கொண்டிருந்த வள்ளியை விரும்பி முருகப்பெருமான் முதியவர் வேடத்தில் செல்லுகின்றான். வள்ளி முருகனை ஏய்க்கின்றான். முருகன் விநாயகனை நினைத்து வேண்டிக் கொள்ளக் கணபதி களிறாக வந்து வள்ளியை அச்சுறுத்தி முதியவர் வடிவத்தில் நின்ற குமரனைத் தழுவச் செய்து பின் உண்மை உணர்ந்து காதல் கொண்டு மணம் புரிந்து கொள்ளச் செய்கின்றான்.

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—(15)

இபம் - யானை. பெருமாள் - அருணகிரிநாதர் விநாயகனை இங்கே "பெருமானே" என்று அழைக்கின்றார். திருப்புகழின் ஒவ்வொரு பாடல் இறுதியிலும் முருகனைப் பெருமானே என்று சொல்லி முடிப்பது அருணகிரிநாதரின் வழக்கமாக உள்ளது. இறைவன் யாவரினும், எதனினும் பெரியவராகையால் அப்பொருள்படும். "பெருமாள்" என்னும் சொல்லால் அழைக்கின்றார். விநாயகனை உள்ளன்போடு உருகி வேண்டினால், வேண்டுவார்தம் குறைகள் ஒரு நொடிப்பொழுதில் தீர்த்து வைக்கப்படும் என்பதனை "அக்கணம் மணமருள் பெருமானே" என்னும் தொடர் விளக்குகிறது.

3. முருகன் துதி

சந்த அமைப்பு

தானதன தானதன

தானதன தான

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடும்முகம் ஒன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
 கூறுமடி யார்களவினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
 மாறுபடு சூரரைவ தைத்தமுகம் ஒன்றே
 வள்ளியைம ணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
 ஆதியரு ணாசலம மர்ந்தபெரு மாளே

உரை

பழம்புகழ் கொண்ட திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப் பெருமானே, உன் ஒருமுகம் தன் ஊர்தியாகிய மயில்மேலேறி விளையாடுகின்றது. ஒரு முகம் தன் தந்தையாகிய சிவனிடம் ஓம் என்னும் பிரணவத்தின் அரும் பொருள் உரைத்து ஞான மொழி பேசுகின்றது. ஒருமுகம் தன்னை அணுகி வந்து அன்பு மாறாமல் தங்கள் குறைகளை மொழிந்து வேண்டி நிற்கும் அன்பர்களின் வினைகளைத் தீர்க்கின்றது. ஒரு முகம் கிரவுஞ்சப் பறவை வடிவத்தில் மலையாக நின்ற தாரகாசுரன் மீது வேல்வீசி இருகூறாய்ப் பிளந்து மீண்டு வர அவ்வேலைத்திருக்கரத்தில் ஏந்தி நின்றது. ஒருமுகம் தேவர்களோடு பகை கொண்டு மாறுபட்டு நின்ற சூரபத்மன் முதலான சூரர் கூட்டத்தை வதைத்தது. ஒரு முகம் வள்ளியை மணம் புரிவதற்காக வந்தது. ஆறுமுகங்கள் கொண்டு திருவருள் புரிய வந்த பரம் பொருளே நீ உலகுயிர்களைக் காத்தருள் செய்ய வேண்டும்.

விளக்கம்

ஆதி அருணாசலம் - தொன்றுதொட்டு ஆன்மிக ஞானமும், திருவருளும் விளைகின்ற தலமாதலால் ஆதி அருணாசலம் என கூறப்பட்டது. திருவண்ணாமலைக்கு அருணாசலம், அருணகிரி,

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்

17

சோணகிரி, சோணாசலம், சோணசைலம் எனப் பல பெயர்கள் உண்டு. “ஏறுமயில் ஏறிவிளையாடு முகம்” ஆணவ மலத்தின் உருவகமாகிய சூரபத்மன் மயிலாய் மாறி முருகப் பெருமானின் ஊர்தியானான். ஆணவம், கன்மம், மாயையாகிய மும்மலங்களும் நீங்கினாலும், ஆணவமலம் மட்டும் அழியாமல் அடங்கியிருக்கும் என்பதை மயில்வாகனம் குறிக்கின்றது. ஈசருடன் ஞானமொழி பேசும்முகம் திருவேரகம் என்னும் சுவாமிமலையில் முருகப் பெருமான் சிவபெருமானுக்கு ஓம் என்னும் பிரணவத்தின் உட்பொருளை உபதேசம் செய்ததைக் குறிக்கின்றது.

“குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகம் சூரபத்மனின் இளவலாகிய தாரகாசுரன் மாயையின் உருவகமாவான். இவன் முருகப்பெருமான் போருக்கெழுந்த போது கிரவுஞ்ச மலையாக வடிவெடுத்து நின்றான். முருகப் பெருமான் வேல் வீசி அம்மலையை இருகூறாகப் பிளந்தான்.

“ஆறு முகமான பொருள்” - ஆறுமுகங்கள் கொண்டு முருகன் அற்புதங்கள் நிகழ்த்திய தன்மை கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு முகமும் ஒவ்வொரு செயல் புரியும் திறத்தை நக்கீரரும்

“மாயிருள் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுகம் ஒருமுகம்
ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலின் உவந்து வரங்கொடுத்த தன்றே ஒருமுகம்
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
அந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே ஒருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை ஏழுற நாடித்
திங்கள்போலத் திசைவிளக் கும்மே ஒருமுகம்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே ஒருமுகம்
குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுகப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே

என்று திருமுருகாற்றுப் படையில் பாடுகின்றார்.

4. திருவாவினன்குடி - பழநி

சந்த அமைப்பு

தான தந்தன தானா தனாதன
 தான தந்தன தானா தனாதன
 தான தந்தன தானா தனாதன தனதான.

நாத விந்துக லாதீ நமோநம
 வேத மந்த்ரசொ ஞபா நமோநம
 ஞான பண்டித ஸாமி நமோநம வெகுக்கோடி
 நாம சம்புக்கு மாரா நமோநம
 போக அந்தரி பாலா நமோநம
 நாக பந்தம யூரா நமோநம பரதூர்
 சேத தண்டவி நோதா நமோநம
 கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம
 தீர சம்பர்ம வீரா நமோநம கிரிராஜ
 தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம
 தூய அம்பல லீலா நமோநம
 தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள்தாராய்
 ஈத லும்பல கோலால பூஜையும்
 ஓத லுங்குண ஆசா ரந்தியும்
 ஈர முங்குரு சீர்பா தசேவையு மறவாத
 ஏழ்த லம்புகழ் காவே ரியால்வினை
 சோழ மண்டல மீதே மனோகர
 ராஜ கெம்பிர நாடா ஞநாயக வயலூர
 ஆத ரம்பயில் ஆரு ரர்தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
 ஆடல் வெம்பரி மீதே நிமாகயி லையிலேகி
 ஆதி யந்தஉ லாவா சுபாடிய
 சேரர் கொங்குவை காவூர் நனாடதில்
 ஆவி னன்குடி வாழ்வா னதேவர்கள் பெருமானே

உரை

வறியவர்க்கு வரையாது வழங்கும் ஈகைப் பண்பும், பல வகையான சிறப்பு வழிபாட்டுப் பூசனைகளும் ஆன்ம உய்வுக்கான தெய்விக நூல்களை ஒதுதலும் நல்ல குணங்களும், ஒழுக்கங்களும்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—

19

நீதிகளும், அருள் தன்மையும் ஞான நெறி காட்டும் சற்குருவின் அழகிய திருவடிகளுக்குச் சேவை புரிதலும் ஏழு தீவினரும் புகழ்க்கூடிய காவிரி ஆறு பாய்வதனால் வளம் பெற்று விளங்கும் சோழநாட்டிலே யாவரும் விரும்பக்கூடிய ராஜ கம்பீர வளநாட்டில் உள்ள வயலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவனே! இடையறாது பக்தி செய்த சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரோடு தோழமை கொண்டு அவரோடு கூடவே முன்னாளில் தம்முடைய போர்க் குதிரையின் மீதேறித் திருக்கயிலாயத்திற்குச் சென்று அங்கே திருக்கயிலாய ஞான உலா என்னும் ஆதி உலாவை அந்தாதி நூலாகச் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் பாடினார். அச்சேரமான் பெருமாள் நாயனார் ஆண்ட சேர நாட்டில் கொங்கு மண்டலத்தில் உள்ள வைகாவூர் நாட்டிற்குட்பட்ட திருஆவினன்குடி என்னும்பழநித் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அமரர் பெருமானே ! நாதம், விந்து, கலை என்னும் இவைகளுக்கெல்லாம் மூலமாக விளங்குபவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். வேத வடிவாகவும், மந்திர ஒலி வடிவமாகவும் திகழுபவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். மெய்ஞ்ஞானப் புலவனாய் இலங்கும் இறைவா! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். பல கோடி திருப்பெயர்களைக் கொண்ட சிவபெருமானின் திருச்செல்வா! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். உயிர்களுக்கு இன்பத்தை ஊட்டும் உமாதேவியின் மைந்தனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். பாம்புகளைக் கால்களில் சுற்றியுள்ள மயிலை ஊர்தியாகக் கொண்டவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். பகைமை கொண்டு வந்த சூரபன்மன் முதலானவரை அழித்துத் திருவருள் அற்புதம் புரிந்தவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். இசை எழுப்பும் கிண்கிணி அணிந்த திருவடிகளை உடையவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். தைரியமும் சிறப்பும், வீரமும் பெற்றவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம், விளக்கின் மங்கல ஒளியானவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். அன்பர்களின் தூய

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ் ————— 20

இதயமாகிய அம்பலத்தில் திருவிளையாடல் புரிபவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம், தெய்வானையம்மையை ஒரு பாகத்தில் கொண்டவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம், அடியேனுக்கு அருள் புரிவாயாக!

விளக்கம்

நாத விந்து கலாதீ - நாதம் என்பது ஒலி. விந்து என்பது ஒளி அல்லது முதல் ஆகும். உலகங்களின் தோற்றத்திற்கும், உலகப் பல் பொருள்களின் தோற்றத்திற்கும் விந்து (வித்து) ஆதாரமாக உள்ளது இறைவன் சுத்தமாயையான விந்துவின் மூலமாக அசுத்த மாயையான பிரபஞ்சம் முதலானவற்றைத் தோற்றுவித்தான். உயிர்களும் இவ்வாறே தோன்றுகின்றன

கலை என்பது நிவர்த்திக் கலை, பிரதிட்டா கலை, வித்யாகலை, சாந்திகலை, சாந்தியதீதகலை, என ஐந்து வகைப்படும்.

இந்த விந்து, நாத, கலைகளுக்கு முதல்வராகி அவற்றைக் கடந்து இறைவன் நிற்பதால் “நாதவிந்து கலாதி” என்று அருணகிரியார் பாடுகின்றார்.

“விந்து நாத ஓசைக்குத் தூரமானது”

என்று அருணகிரியார் பாடுவதையும் காண்க!

வேத மந்திர சொருபா:-

இறைவன் வடிவமற்றவன் என்றாலும் தன்னை வணங்கும் ஆன்மாக்களின் வழிபாட்டுப் பூசனையின் பொருட்டு மறைவடிவாயும், மந்திர வடிவாயும் விளங்குகின்றான். மந்திரம் என்பதற்கு நினைப்பவரைக் காப்பாற்றுவது என்பது பொருள்.

மந்-நினைத்தல். த்ர - காப்பாற்றல்

அருவமாகவும் உருவமாகவும் அருவும் உருவுமற்ற தோர் தன்மையுமாகுவன்

என்று கந்த புராணத்தில் பாடுதல் காண்க

“உருவாய் அருவாய்” என்று கந்தர் அநுபூதியும் கூறுகிறது.

ஞான பண்டித ஸ்வாமி :-

ஓம் என்னும் பிரணவத்தின் உட்பொருளை உணர்த்தியதால் ஞான பண்டிதன் ஆயினான் “ஞானம் தான் உருவாகிய நாயகன்” என்று கந்த புராணம் இசைக்கின்றது. சிவனது நெற்றிக்கண்ணில் தோன்றியமையால் ஞான வடிவானவன்.

வெகு கோடி நாம சம்பு:-

சிவபெருமான் எண்ணற்ற திருநாமங்களை உடையவன் சம்பு-
சிவன்

“ஒருநாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றுமிலார்க்கு ஆயிரமாம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ”

என்பது மணிவாசகர் வாக்கு.

போக அந்தரி :-

உமாதேவியைக் குறிக்கின்றது, சிவபெருமான் அருள் சக்தியாகிய உமை அம்மையைக் கொண்டு உயிர்களுக்கு இன்பம் ஊட்டுகின்றான். ஆகவே “போக அந்தரி” என்று மலைமகள் குறிக்கப்படுகின்றாள்.

கிரிராஜ :-

குமரன் குறிஞ்சி நிலக் கடவுள் ஆதலால் கிரிராஜன் என்பர். “குன்றிருக்குமிடமெல்லாம் குமரன் இருப்பான்” என்பது வழக்கு.

தூய அம்பல லீலா:-

தூய அம்பலம் என்பது ஆன்மாக்களின் தூய இதயத்தினைக் குறிக்கிறது. இதயக் குகையில் விளங்குவதால் குமரனுக்கு குகன் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. இதயத்திற்குச் சிற்றம்பலம் என்றும் தகராகாயம் என்றும் பெயர்கள் உண்டு. முருகன் இதயத்தில் ஆடல்புரிவதால் “தூய அம்பல லீலா” என்றார் அருணகிரியார்.

லீலை - ஆடல்

தேவ குஞ்சரி - தெய்வயானை

கோலால பூஜை - கோலம் + அகலம் = கோலாகலம்

இது கோலாலம் ஆயிற்று. இது சிறப்பான பூசனையைக் குறிக்கின்றது.

ஆசாரம் - ஒழுக்கம்

ஈரம் - அன்பு. மனம் விரும்புகின்ற தன்மை.

ராஜ கம்பீர நாடு :-

இது அந்நாளில் சோழ நாட்டின் ஒரு பிரிவாக விளங்கியது. இன்று மாநிலம், மாவட்டம், வட்டம், என்று பிரிக்கப்பட்டிருப்பது போல அன்று சோழர்கள் கோட்டம், வளநாடு, கூற்றம் என்று சோழநாட்டைப் பிரித்து ஆட்சி புரிந்தார்கள்.

ஆதரம் - அன்பு

ஆரூரர் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் .

“ஆதி அந்த உலா ஆசு பாடிய சேரர்” - சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் தோழராக விளங்கியவர். தம்பிரான் தோழர் என்று அழைக்கப்பட்டவர். திருவஞ்சைக் களத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு சேர நாட்டை ஆண்டவர். அனைத்து உயிர்களும் பேசுவதை அறியும் ஆற்றல் பெற்றவர். ஆகவே, “கழறிற்று அறிவார்” என்னும் பெயர் பெற்றவர்.

சுந்தரர் வெள்ளை யானை மீது ஏறி திருக்கயிலாயம் சென்றதை அறிந்த சிவனடியாராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயனார் தமது குதிரையின் காதில் திருவைந்தெழுத்தை ஒதி வான்வழியாகச் சென்று சுந்தரரை முந்திக்கொண்டு திருக்கயிலாயத்தின் வாயிலில் காத்திருந்தார். அடுத்து வந்த சுந்தரர் கையிலாயத்திற்குள் சென்று இறைவனை வணங்கிப் பிறகு சேரமான் பெருமாள் நாயனாரையும் உள்ளே தருவிக்கச் செய்தார். இறைவனை வணங்கிய சேரமான், ஈசன் திருமுன்பு திருக்கையிலாய ஞான உலாவை ஆசு கவியாகப்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—(23)

பாடினார். இது உலா நூல்களிலேயே காலத்தால் முந்தியது. ஆகவே ஆதி உலா என்று அழைக்கப்படுகின்றது. முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாவினன்குடி திருத்தலமானது சேரநாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய கொங்கு மண்டலத்தில் இருந்ததால் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் வரலாற்றை அருணகிரியார் இங்கே பாடியுள்ளார்.

5. திருவேரகம் (சுவாமி மலை)

சந்த அமைப்பு

தனனதன தான தத்த
தனனதன தான தத்த
தனனதன தான தத்த தனதான

சரணகம லால யத்தை அரைநிமிட நேர மட்டில்
தவமுறைதி யானம் வைக்க அறியாத
சடகசட மூட மட்டி பவவினையி லேச னித்த
தமியன்மிடி யான்ம யக்கம் உறுவேனோ
கருணைபுரி யாதி ரூப்ப தென்குறையில் வேளை செப்பு
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
கடகபுய மீதி ரத்த மணிமணிபொன் மாலை செச்சை
கமழமண மார்க டப்பம் அணிவோனே
தருணமிதை யாமி குத்த கனமதுறு நீள்ச வுக்க
சகலசெல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞான முத்தி பரகதியு நீகொ டுத்து
தவிபுரிய வேணு நெய்த்த வடிவேலா
அருணதள பாத பத்மம் அனுதினமு மேது திக்க
அரியதமிழ் தானவிந்த மயில்வீரா
அதிசயம நேக முற்ற பழனிமலை மீது தித்த
அழகதிரு வேர கத்தின் முருகோனே

உரை

கயிலை மலையில் இருந்தருள் புரியும் சிவபெருமான் ஈன்றெடுத்த குமரனே! கடகம் அணிந்த தோள்களின் மீது இரத்தினமணி பதித்த பொன்மாலையையும், வெட்சி மலர் மாலையையும் மணம் மிகுந்த கடம்ப மலர் மாலையையும் அணிபவனே! உனது திருவடித் தாமரைகளில் அரைமணித் துளியாவது தவ முறைப்படி மணம்பொருந்தித் தியானம் செய்ய அறியாதவனாய் இருக்கிறேன். உயிரற்ற சடமாகவும், குற்றமுடையவனாகவும், அறிவற்ற மூடனாகவும், கீழ்மைக்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—(25)

குணமுடையவனாகவும், வினை காரணமாக பிறந்து பிறந்து இளைக்கின்ற தனியனாகிய நான் மெய்ஞ்ஞான வறுமையினால் மயங்கிக் கிடப்பேனோ! இவ்வாறு உழல்கின்ற எனக்குத் திருவருள் புரியாமல் இருப்பது என் குறையினாலோ? எப்பொழுது என்னை ஆண்டுகொள்வாய்? அதைச் சொல்வாயாக!

உனது ஒளி பொருந்திய திருவடித் தாமரைகளை நாள்தோறும் வணங்கிய எனக்கு அரிய தமிழ் ஞானத்தை வழங்கிய மயில் வீரனே! அளவிற்றத அற்புதங்கள் நிகழும் பழநி மலையில்.தோன்றி அருள் செய்யும் அழகனே! திருவேரகம் என்னும் சுவாமி மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகனே! எனக்கு அருள் செய்ய இதுதான் நல்ல தருணம். எனக்கு மேன்மையும், மிக்க நலமும் அனைத்துச் செல்வங்களும், யோகம் புரியும் பெருவாழ்வும், தகுதிப்பாடும், சிவஞானமும், முத்தி அடைந்து இரண்டறக் கலக்கும் நிலையும் வழங்கித் திருவருள் புரிய வேண்டும் நெய்ப்பூசிய வடிவேலை ஏந்தியவனே!

விளக்கம்

சரண கமலாலயம்:-

திருவடித் தாமரை. ஆலயம்-இறைவன் திருவடிகளில் மனம்இலயித்து இருக்க வேண்டும். ஆகையால் ஆலயம் எனக் குறித்தார். “மலர்மிசை ஏகினான் மாண்புடி சேர்ந்தார்” என்று வள்ளுவர் கூறுவதும் காண்க. “தவமுறை தியானம்” - இறைவன் திருவடிகளை இடையறாது சிந்தித்தல். “நீள நினைந்தடியேன் உனை நித்தலும் கை தொழுவேன்” என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடுகின்றார்.

சடம் - உயிரற்ற பொருள் .

கசடன் - குற்றம் உடையவன். மட்டி - கயவன்

பவவினை - பிறவித்துன்பம். சனித்த : (ஐனித்த) பிறந்த. தமிழன் :

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்

தனி ஆள் (ஆதரவற்றவன்). மயக்கம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை
ஆகிய மூன்றின் கலப்பு

1. ஒரு பொருள் இதுவா அதுவா என்று முடிவுகட்ட இயலாமல்
இருப்பது "ஐயம்" ஆகும்.

2. ஒன்றை மற்றொன்றாக நினைத்துக் கொள்வது "திரிபு" ஆகும்

3. ஒரு பொருளை பற்றி ஒன்றுமே அறியாமல் இருப்பது "அறியாமை"
ஆகும்

கடகம் - தோள்வளை. புயம் (புஜம்) - தோள். செச்சை - வெட்சி மலர்
கடப்பம் - கடம்ப மலர். சவுக்கம் - நலம்

யோக மிக்க பெருவாழ்வு - இறைச் சிந்தனையில் மூழ்கி
இருக்கும் ஆன்மிக வாழ்வு. உயிர்களின் குறிக்கோளே இறைவனை
அடையும் நெறியைத் தேடுவது தான் அங்ஙனம் யோகத்தில்
ஆழ்ந்திருக்கும் நிலையைப் பெருவாழ்வு என்கின்றார்
அருணகிரியார்

பரகதி :- இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் நிலை

6. திருவேரகம் (சுவாமி மலை)

சந்த அமைப்பு

தானான தான தத்த
தானான தான தத்த
தானான தான தத்த தனதான

நாவேறு பாம னத்த பாதார மேநி னைத்து
நாலாறு நாலு பற்று வகையான
நாலாரும் ஆக மத்தின் நூலாய ஞான முத்தி
நாடோறு நானு ரைத்த நெறியாக
நீவேறெ னாதி ருக்க நான்வேறெ னாதி ருக்க
நேராக வாழ்வ தற்குள் அருள்கூற
நீடார்ச டாத ரத்தின் மீதேப ராப ரத்தை
நீகாணெ னாவ னைச்சொல் அருள்வாயே
சேவேறு மீசர் சுற்ற மாஞான போத புத்தி
சீராக வேயு ரைத்த குருநாதா
தேரார்கள் நாடு சுட்ட சூரார்கள் மாள வெட்டு
தீராகு காகு றத்தி மணவாளா
காவேரி நேர்வ டக்கி லேவாவி பூம ணத்த
காவார்ச வாமி வெற்பின் முருகோனே
கார்போலு மேனி பெற்ற மாகாளி வாலை சத்தி
காமாரி வாமி பெற்ற பெருமானே

உரை

காளை வாகனத்தில் ஏறி வரும் சிவபெருமான் வேண்டிக்கொள்ள பெரிய ஞானத்தின் பொருளாகிய "ஓம்" எனும் பிரணவத்தின் உட்பொருளை அழகாக உரைத்து அருளிய குருநாதனே! சூரபத்மனுடைய நாட்டைக் கொளுத்தி அசுரர்கள் அழியுமாறு வெட்டிய தீரனே! குகனே! குறமகளாகிய வள்ளி மணவாளனே! காவிரி ஆற்றின் நேர் வடக்கிலுள்ள குளம் அமைந்த பூமணம் வீசும் சோலைகள் சூழ்ந்த சுவாமி மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகவேளே! மேகத்தைப் போலும் கரிய

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ் ————— (28)

மேனி கொண்ட மாகாளி, வாவை, சத்தி, மாரியம்மை, வாமி எனப் பல பெயர் தாங்கிய உமை அம்மை பெற்ற பெருமானே! நான் உன் திருப்புகழையே என் நாவினால் பாடி உன் திருவடிகளுக்குச் சூட்டுகின்றேன். அதனால் உன் பாதங்களில் என் பா மணம் சூழ்ந்துள்ளது. உன் திருவடிகளையே நினைத்துத் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களில் ஒரு வகை ஆன்ம தத்துவம் இருபத்திநான்கையும் கடந்து ஆகம நூல்களில் கூறப்பட்ட மெய்ஞ்ஞானத்தையும், அதன் பயனாகிய முத்தியையும் அடைய வேண்டும் என்று நாள்தோறும் நான் வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறேன். நீவேறு நான்வேறு என்று சொல்லும்படியான நிலை இல்லாமல் இரண்டறக் கலந்து வாழ்வதற்கு உன் திருவருளை நினைக்கின்றேன். “பெருமைமிக்க ஆறு ஆதாரங்களைக் கடந்து ஆயிரம் இதழ் தாமரையை அடைந்து “பராபரத்தை நீ காண்பாயாக” என்று உபதேச மொழி அருளி என்னை ஆட்கொள்வாயாக!

விளக்கம்

நாவேறு பாமணம் - உள்ளன்போடு அருணகிரியார் முருகன் திருப்புகழை நாவினால் பாடித் துதிக்க அந்தப் பா மணம் முருகன் திருவடிகளைச் சூழ்ந்து கமழ்கின்றது

நாலாறு நாலு பற்று - இது தொண்ணூற்றாறு வகைத் தத்துவங்களைக் குறிக்கிறது. நாலாறு என்பது இருபத்து நான்கையும் இருபத்து நான்கை நாலால் பெருக்கத் தொண்ணூற்றாறையும் குறிக்கும். தத்துவம் என்பது என்றும் அழியாதது. தொண்ணூற்று ஆறுவகைத் தத்துவங்கள் அகக்கருவிகள், புறக்கருவிகள் என இருவகைப்படும். அகக் கருவிகள் முப்பத்தாறு ஆகும். புறக்கருவிகள் அறுபது ஆகும். முப்பத்தாறு அகக்கருவிகளும் ஆன்மத் தத்துவம், வித்யா தத்துவம், சிவ தத்துவமென்னும் மூன்று பிரிவுகளில் அடங்கும். ஆன்மத் தத்துவம் இருபத்து நான்காகும். அவை நிலம், நீர், தீ, வளி, வானம்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—(29)

என்னும் ஐம்பூதங்கள். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம் பொறிகள். இந்த ஐந்தும் ஞானேந்திரியங்கள் (அல்லது) அறிகருவிகள் எனப்படும். பேச்சு, கைகள். கால்கள், எருவாய், கருவாய், ஆகிய ஐந்தும் கண்மேந்திரியங்கள் அல்லது செயல்கருவிகள் எனப்படும். சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகிய ஐந்தும் ஐம்புலன்கள் ஆகும்.

மனம், அகங்காரம், புத்தி, சித்தம் ஆகிய நான்கும் அந்தக்கரணங்கள் அல்லது உள்கருவிகள் எனப்படும்.

இனி, ஏழு வித்யா தத்துவங்களைக் காண்போம். காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை என்பனவாகும்.

சிவ தத்துவங்கள் ஐந்து அவையாவன

சுத்த வித்தை, விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் என்பன. இவை முப்பத்தாறும் அகக்கருவிகளாகும்.

இனிப் புறக்கருவிகள் அறுபதைக் காண்போம். நிலத் தத்துவத்தின் கூறுகள் ஐந்தாகும். மயிர், எலும்பு, தோல், நரம்பு, தசை என்பன.

நீர்த் தத்துவத்தின் கூறுகள் ஐந்தாகும். ஓடுநீர், உதிரம், சுக்லம், மூளை, மச்சை என்பன.

நெருப்பு தத்துவத்தின் கூறுகள் ஐந்தாகும். வான், வெளி, உறக்கம், அச்சம், உடற்சேர்க்கை (மைதுனம்) சோம்பல் என்பன.

காற்று தத்துவத்தின் கூறுகள் ஐந்தாகும். ஆடல், இருத்தல், கிடத்தல், நடத்தல், நின்றல் என்பன.

வான தத்துவத்தின் கூறுகள் ஐந்தாகும். காமம், குரோதம் லோபம், மோகம், மதம் என்பன.

தசவாயுக்கள் - பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன், நாகன், கூர்மன். கிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் எனப் பத்து ஆகும்.

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—30

நாடிகள் : இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, அலம்புடை, சங்கினி, வயிரவன், குதன் எனப் பத்தாகும்.

வாக்கு நான்காகும். அவை குக்குமை, வைசந்தி, மத்யமை, வைகரி என்பன.

ஏடணை மூன்றாகும். அவை அர்த்த ஏடணை (பொருளாசை) புத்திர ஏடணை, (பிள்ளைப் பாசம்) லோக ஏடணை (உலகப்பற்று) என்பன.

குணங்கள் இரா ஜசம், தாமசம், சாத்விகம் என மூன்றாகும். வசனாதிகள் ஐந்தாகும். அவை வசனம், கமனம், தானம், விசர்கம், ஆனந்தம் என்பன.

இந்த தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களில் முதலில் கூறப்பட்ட ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்கையும் வெல்லுவதற்கு ஆகம ஞானங்களில் கூறியுள்ளபடி நெறிப்பட்டு ஒழுகியதாக அருணகிரிநாதர் கூறுகின்றார்.

சடாதரம் - ஆறு ஆதாரங்கள்

சடம் - ஆறு

ஆதாரம் என்பது சந்த ஓசையின் பொருட்டு ஆதரம் எனக் குறுகியது.

ஆறு ஆதாரங்களாவன. மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஷை,

மூச்சுக் காற்றானது மூலாதாரத்தில் உள்ள குண்டலிச் சக்தியை எழுப்பி மேருமலை எனப்படும் முதுகுத் தண்டின் நடுவில் உள்ள சுழிமுனை நாடி வழியாக ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து உச்சியில் உள்ள சகஸ்ரஹாரம் என்னும் ஆயிரம் இதழ்த் தாமரையை அடைந்தால் அமுத தாரைகள் பொழிகின்ற இறையனுபவம் கிட்டுகின்றது. இதைத்தான் அருணகிரியார்,

“சடாதரத்தின் மீதே பராபரத்தை

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்

(31)

நீகாண்” என்னும் படியான உபதேசத்தை அருளும்படி முருகனிடம் வேண்டுகின்றார்.

சே - காளை மாட்டை குறிக்கும் ஒரேழுத்து ஒருமொழி

தேரார்கள் - பகைவர்கள்

வெற்பு - மலை

காளி - கருநிறம் உடைய பார்வதி

காளம் என்னும்சொல்லுக்குக் கருமை என்று பொருள்

சத்தி - அருள் வடிவான உமையம்மை,

“அருளது சத்தியாகும் அரன் தனக்கு” என்பது சிவஞான சித்தியார் பாடல்

காமாரி - சோலை சூழ்ந்த இடத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் மாரியம்மை

வாமி - அழகி (பார்வதி)

7. திருப்பரங்குன்றம்

சந்த அமைப்பு

தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன
தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன
தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தனதான

சந்த னந்தி மிர்ந்த ணைந்து
குங்கு மங்க டம்பி லங்கு
சண்ப கஞ்செ றிந்தி லங்கு திரடோளும்
தண்டை யஞ்சி லம்ப லம்ப
வெண்டை யஞ்ச லன்ச லென்றி
சந்த தஞ்ச தங்கை கொஞ்ச மயிலேறித்
தித்தி மிந்தி மிந்தி மிந்தி
தந்த னத்த ணந்த னென்று
சென்ற சைந்து கவந்து வந்து க்ருபையோடே
சிந்தை யுங்கு லம்ப குந்து
சந்த தம்பு கழ்ந்து ணர்ந்து
செம்ப தம்ப ணிந்தி ரென்று பொழிவாயே
அந்த மந்தி கொண்டி லங்கை
வெந்த மிந்தி டும்ப கண்டன்
அங்க முங்கு லைந்த ரங்கொள் பொடியாக
அம்ப கும்ப னுங்க லங்க
வெஞ்சி னம்பு ரிந்து கன்ற
அன்பு கொண்டு வென்ற கொண்டல் மருகோனே
இந்து வங்க ரந்தை தும்பை
கொன்றையுஞ்ச லம்பு னைந்தி
டும்ப ரன்சி லம்ப மர்ந்த குமரேசா
இந்தி ரன்ப தம்பெ றண்டர்
தம்ப யங்க டிந்துமுந்தி
எண்க ணங்க மர்ந்தி ருந்த பெருமானே

உரை

அனுமனைத் தூது அனுப்பி இலங்கையை எரியூட்டச் செய்து, அரக்கன் இராவணன் அங்கம் குலைந்து, அழிந்து, பொடியாகும்படி செய்து, கும்பகர்ணனும் கலங்குமாறு, கோபம் கொண்டு போர்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்— (33)

புரிந்து அம்பினால் வெற்றி கொண்ட கருமேகத்தை ஒத்த இராமன் தன் மருமகனே! பிறை நிலாவையும், கரந்தை, தும்பை, கொன்றை மலர்களையும் கங்கையையும் தலையில் சூடியுள்ள சிவபெருமானின் அன்பினால் உதித்த குமரக் கடவுளே! இந்திரனுக்கு அவனுடைய பதவியை மீட்டுத் தந்து தேவர்களுடைய அச்சத்தைத் தீர்த்த பின்பு எண்கண் என்னும் தளத்தில் அமர்ந்திருந்த பெருமானே! உன்னுடைய திரண்ட தோள்களில் சந்தனக் குழம்பு, குங்கும கலவையும் அப்பி இருக்க கடம்ப மாலையும், சண்பக மாலையும், விளங்க உன்னுடைய திருவடிகளில் தண்டையும், சிலம்பும் ஓசை எழுப்ப வெண்டை என்னும் அணிகலன்கள் அஞ்சாதே அஞ்சாதே என்று ஒலி எழுப்பச் சதங்கைகள் கொஞ்ச மயில் ஊர்தியில் ஏறி திந்திமி திந்திமி திந்திமி எனவும் தந்தன தந்தன தந்தன எனவும் தாள லயத்தோடு பறந்து மகிழ்வோடும், கருணையோடும் வந்து ளங்கள் சிந்தையில் புகுந்து “எப்பொழுதும் என்னை புகழ்ந்து, உணர்ந்து செம்மையான திருவடிகளைப் பணிந்தேத்துங்கள்!” என்று திருவருள் மொழி உரைப்பாயாக!

விளக்கம்

திரள் + தோள் - திரடோள்

தண்டை, சிலம்பு, வெண்டை, சதங்கை-

என்பவை காலில் அணியும் அணிகலன்கள்

க்ருபை - கருணை

சந்ததம் - எப்பொழுதும்

அந்த மந்தி - அனுமன்

கும்பன் - கும்பகர்ணன்

கொண்டல் - (மேகம்) இங்கு இராமனைக் குறிக்கின்றது.

இந்து - நிலா

சலம்- கங்கை

பரன் - சிவபெருமான்

அண்டர் - தேவர்

8. பழமுதிர்சோலை

சந்த அமைப்பு

தாத னத்த தான தனாதனாதன
தாத னத்த தான தனாதனாதன
தாத னத்த தான தனாதனாதன தனதான

சீர்சி றக்கு மேனி பசேல்பசேலென
நூபு ரத்தி னோசை கலீர்கலீரென
சேர விட்ட தாள்கள் சிவேல்சிவேலென வருமானார்
சேக ரத்தின் வாலை சிலோர்சிலோர்களுந்
நூறு லக்ஷ கோடி மயால்மயால்கொடு
தேடி ஒக்கவாடி ஐயோ வையோவென மடமாதர்
மார் படைத்த கோடு பளீர்பளீரென
ஏமலித்த நாவி பகீர்பகீரென
மாம சக்கி லாசையுளோ முளோமென நினைவோடி
வாடைபற்று வேளை அடாஅடாவென
நீம யக்க மேது சொலாய்சொலாயென
வாரம் வைத்த பாத மிதோஇதோவென அருள்வாயே
பார தத்தைமேரு வெள்வெள்திகழ்
கோடொ டித்தநாளில் வரைஇ வரைபவர்
பானி றக்க ணேசர்குவாகுவாகனர் இளையோனே
பாடன் முக்கிய மாது தமிழ்தமிழிறை
மாழு நிக் குகாதினு ணர்வுணார்விடு
பாச மற்ற வேதகுருகுருபர குமரேசா
போர்மி குத்த சூரன் விடோவிடோமென
நேரெ திர்த்த வேலை படிப்படிசென
போய றுத்த போதே குபீர்குபீரென வெகுசோரி
பூமி யுக்க வீச குகாகுகாதிகழ்
சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வாதெய்வானைதோள்
பூணி யிச்சை ஆறு புயாபுயாறுள பெருமானே.

உரை

வியாசர் மாபாரதத்தைச் சொல்லத் தொடங்க, மேருமலையை
ஏடாகக் கொண்டு தனது தந்தத்தை ஒடித்து எழுதுகோலாகக்
கொண்டு எழுதிய பால் வண்ணம் உடைய கணேசர் - பெருச்சாளி
வாகனத்தை உடையவராகிய விநாயகருக்கு இளையவனே!
பாடலில் வல்ல ஒளவை பாட்டிக்குத் தமிழை உணர்த்திய

இறைவனே! அகத்திய முனிவர்க்குக் காதில் உபதேசம் செய்தவனே! பரமனுக்கு வேதத்தின் உட்பொருளைக் குருவாக இருந்து ஓதிய குமரேசனே! போர் வெறி கொண்ட சூரபன்மன் “போரிடுவதைக் கைவிடமாட்டோம்” என்று நேர்நின்று எதிர்க்கப் பவர் பவர் என்று அசுரர்களின் தலைகளை அறுத்துத் தள்ளிக் குபீர் குபீர் என்று குருதி வெள்ளம் ஆனது பூமியில் பெருக்கெடுத்து ஓடுமாறு வேலாயுதத்தை வீசிய குகனே! தெய்வயானையின் தோள்களை விருப்பத்தோடு பன்னிரு தோள்களால் தழுவிய வண்ணம் பழமுதிர்சோலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! அழகு சிறக்கும் மேனியில் பசிய வளமை கொஞ்சவும், நூபுரங்கள் கலீர், கலீர் என்று ஓசை எழுப்பவும், நடை பயிலும்கால்கள் சிவக்கவும், வருகின்ற மான் போன்ற மங்கையரின் கூட்டத்தைப் பார்த்து கோடி கோடி என்னும்படியாக மையல் கொண்டு அப்பெண்கள் பின்னால் அலைந்து வாடி வருந்தி “ஐயோ ஐயோ” என்று அரற்றி, அந்த இள மங்கையரின் மார்பகங்கள் பளீர் பளீர் என்று மின்ன அவற்றுக்காக ஏங்கி என் உயிரானது பகீர் பகீர் என அடித்துக்கொள்ள காம மயக்கத்தில் என் ஆசையானது பெருகிக்கொண்டே போகிறது. இவ்வாறு என் நினைவு முற்றிலும் காம மயக்கத்திலேயே பற்றிக் கொள்ளும் வேளையில் “அடா அடா” என்று என்னை அதுட்டி “நீ மயக்கம் கொண்டது ஏன்? சொல்வாய்?” என வினவி “நீ பற்றிக் கொள்ளும் பாதம் இதோ இதோ” என்று உன் திருவடிகளைக் காட்டி அருள் புரிவாயாக!

விளக்கம்

நூபுரம் - காலில் அணியும் அணிகலன்

தாள்கள் - கால்கள்

சிலேவல் - சிவந்த நிறம்

சிலோர் - சிலர்

மயால் - மையல் (மயக்கம்)

கோடு - குன்று

ஏமலித்து - ஏங்கி

மாமசக்கு - பெரிய காம வேட்கை

ஆகுவாகனர் - பெருச்சாளி வாகனர் (விநாயகர்)

பாடல் முக்யமாது - ஓளவை

மாமுனி - அகத்தியர்

9. பழநி (திருவாவினன்குடி)

சந்த அமைப்பு

தனதனன தான தன்ன
தனதனன தான தன்ன
தனதனன தான தன்ன தனதான

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து
கலைகள் பல வேதெரிந்து மதனாலே
கரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிசுவடு மார்பு தைந்து
கவலைபெரி தாகி நொந்து மிகவாடி
அரகரசி வாய வென்று தினமும்நினை யாம லின்று
அறுசமய நீதி ஒன்று மறியாமல்
அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள்தலை வாசல் னின்று
அநுதினமு நாண மின்றி யழிவேனோ
உரகபட மேல்வ ளர்ந்தபெரியபெரு மாள ரங்கர்
உலகளவு மால்ம கிழ்ந்த மருகோனே
உபயகுல தீப துங்க விருதுகவி ராஜசிங்க
முறை புகலி யூரி லன்று வருவோனே
பரவைமனை மீதி லன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற
பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசா
பகையசுரர் சேனை கொன்று வமர்ச்சிறை மீள வென்று
பழனிமலை மீதில் நின்ற பெருமானே

உரை

பாம்புப் படுக்கையின் மீது அறிதுயில் கொண்டிருக்கும் பெரிய
பெருமானாகிய திருவரங்கரும் திருவிக்கிரம அவதாரம் எடுத்து
உலகத்தை அளந்தவரும் ஆகிய திருமாலுக்கு உகந்த மருகனே!
புகழ்மிக்க கவுணியர் குல விளக்காகவும் வெற்றி மிக்க கவிராச
சிங்கமாகவும் விளங்கித் திருப்புகலி என்னும் சீர்காழியில் திருஞான
சம்பந்தராகத் தோன்றியவனே! சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
பொருட்டாகப் பரவை நாச்சியார் இல்லத்துக்கு அன்றொரு நாள்
தூது நடந்த பரமசிவன் அருளால் வளர்ந்த குமரக்கடவுளே! பகை
கொண்ட அசுரர் படைகளைக் கொன்று தேவர்கள் சிறையில்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—(37)

இருந்து விடுதலை ஆகுமாறு வென்று பழனி மலையில் நிலைபெற்ற பெருமானே! நான் வினை காரணமாக அன்னையரின் கருவில் குழந்தையாக உருவாகி வந்து வாலிப வயதை அடைந்து பல கலைகளையும் கற்றுத் தெரிந்து கொண்டு மன்மதனால் காம இச்சையுற்றுக் கருங்கூந்தலையுடைய இளைய கணிகையரின் பாதங்களிலும், மார்பிலும் புதைந்து கிடந்து கவலையில் உழன்று மிகவும் வாடி அரகர சிவாய என்று ஒவ்வொரு நாளும் நினைப்பதை விட்டொழித்து ஆறு சமயங்களின் கொள்கைகள் ஒன்றையும் அறியாமல் பிச்சையிடுபவர்களின் தலைவாசலில் சென்று அனுதினமும் வெட்கம் இல்லாமல் இரந்துண்டு வாழும் அவல வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு மாண்டு போவேனோ! இவ்வாறு அழியாமல் காப்பது உன் திருவருள் கடனாகும்.

விளக்கம்

மதன் - மன்மதன்

மார் - மார்பகம்

“அரகரசிவாய வென்று தினமும் நினையாமல்” என்னும் இத்தொடர் நாள்தோறும் இறைச் சிந்தனையில் மூழ்க வேண்டும் என்று உணர்த்துகிறது.

சிவாய நம வென்று சிந்தித்திருப்பார்க்கு

அபாயம் ஒரு நாளும்இல்லை - என்பது ஓளவையார் வாக்கு

அசனம் - உணவு

உரகம் - பாம்பு (ஆதிசேடன்)

உலகளவு மால் - மாபலிச்சக்கரவர்த்தியின் ஆணவத்தை அழிக்கும் பொருட்டுத் திருமால் வாமன அவதாரம் தாங்கிச் சென்று மூன்று அடி மண்கேட்டு, அச்சக்கரவர்த்தி தாரைவார்த்து தந்த பின்பு விஸ்வரூபம் எடுத்து ஓர் அடியால் மண்ணை அளந்து மற்றொரு அடியால் விண்ணை அளந்து மூன்றாவது அடியை அச்சக்கரவர்த்தி தலையில் வைத்த நிகழ்வு இங்குச் சுட்டப்படுகிறது.

“உரைபுகலியூரில் அன்று வருவோனே” என்பது முருகப் பெருமான் சீர்காழியில் திருஞான சம்பந்த பெருமானாகத் தோன்றிப் புறச்சமயங்களை விரட்டி மிகு சைவத் துறை விளங்கச் செய்தார் என்னும் செய்தியைக் குறிக்கின்றது. திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் மாலைமாற்று, மடக்கு முதலிய பாடல் வகைகள் பலவற்றையும் சந்தக் கவிதைகளையும் தேவாரத் தீந்தமிழில் வழங்கியதால் “கவிராச சிங்கம்” என்று அருணகிரியாரால் பாராட்டப்படுகின்றார். ‘பரவை மனைமீதிலன்று ஒரு பொழுது தூது சென்ற பரமன்’ என்னும் தொடர் சிவபெருமான் தம்பிரான் தோழராகிய ஆரூரர் பொருட்டுத் தூது நடந்த திருவருட் செயலைக் குறிக்கின்றது.

திருவாரூரில் பரவைநாச்சியாரை மணந்த சுந்தரர் பின்னர்த் திருத்தலயாத்திரை மேற்கொண்டு திருஒற்றியூரை அடைகின்றார். அங்குச் சங்கிலி நாச்சியாரை மணக்கின்றார். சங்கிலி நாச்சியாரையும் திருஒற்றியூரையும் விட்டுச்செல்லலாகாது என்று கொடுத்த சத்திய வாக்கை மீறிச் சென்றதனால் இருவிழிப் பார்வை இழக்கின்றார். பின்னர் இறைவனை வேண்டிக் காஞ்சியில் இடக்கண்ணையும் திருவாரூரில் வலக்கண்ணையும் பெறுகிறார். திருவாரூரை அடைந்த பொழுது ஊடல்-கொண்ட பரவை நாச்சியார் சுந்தரரைக் காண மறுக்கின்றார். சுந்தரர் இறைவனை வேண்டி, இறைவன் பரவை நாச்சியார் பால் தூது சென்று இருவரையும் இணைத்து வைக்கின்றார். பரவை நாச்சியார் வாழ்ந்த வீதிக்குத் “திருவடி நாரிய திருவீதி” என்று பெயர் சூட்டப்பட்டதைக் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

10. திருச்செங்காட்டங்குடி

சந்த அமைப்பு

தந்தான தானதன தானதன தானதன
தந்தான தானதன தானதன தானதன
தந்தான தானதன தானதன தானதன - தனதான

வங்கார மார்பிலணி தாரொடுயர் கோடசைய
கொந்தார மாலைகுழ லாரமொடு தோள்புரள
வண்காதி லோலைகதிர் போலவொளி வீசவிதழ் மலர்போல
மஞ்சாடு சாபநுதல் வாளனைய வேல்விழிகள்
கொஞ்சார மோக்கிளி யாகநகை பேசியுற
வந்தாரை வாருமிரு நீருறவே னாசைமைய விடுமாதர்
சங்காளர் சூதுகொலை கார குடி கேடர்சுழல்
சிங்கார தோளர் பண ஆசையுளர்சாதியிலர்
சண்டாளர் சீசியவர் மாயவலை யோட்டியென் உழலாமல்
சங்கோதை நாதமொடு கூடிவெகு மாயையிருள்
வெந்தோட மூலவழல் வீசவுப தேசமது
தண்காதி லோதியிரு பாதமலர் சேரவருள் புரிவாயே
சிங்கார ரூபமயில் வாகனந மோநமென
கந்தாகு மாரசிவ தேசிகந மோநமென
சிந்தூர பார்வதிசு தாகரந மோநமென விருதோதை
சிந்தான சோதிகதிர் வேலவந மோநமென
கங்காள வேணிகுரு வானவந மோநமென
திண்சூர ராழிமலை தூள்படவைவே லைவிடு முருகோனே
இங்கீத வேதபிற மாவைவிழ மோதியொரு
பெண்காத லோடுவன மேவிவளி நாயகியை
இன்பான தேனிரச மார்முலைவி டாதகர மணிமார்பா
எண்டோளர் காதல்கொடு காதல்கறி யேபருகு
செங்காடு மேவிபிர காசமயில் மேலழகொ
டென்காதல் மாலைமுடி யாறுமுக வாவமரர் பெருமானே

உரை

அழகிய வடிவுகொண்ட மயிலை ஊர்தியாகக் கொண்டவனே!
வணக்கம் வணக்கம் எனவும், கந்தனே குமரனே சிவ அழகனே

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—40

வணக்கம் வணக்கம் எனவும், சிந்துர வண்ணம் கொண்ட பார்வதி தேவியின் மைந்தனே வணக்கம் வணக்கம் எனவும், புகழோசை எழும்ப, ஒளி வீசும் வேலை ஏந்தியவனே! வணக்கம் வணக்கம் எனவும், திருவோட்டையும் பாம்பையும் ஏந்திய சிவனுக்குக் குருவானவனே! வணக்கம் வணக்கம் எனவும், புகழ்ந்திட, வலிய அசுரர்களுடைய கடலும், மலையும் தூளாகுமாறு கூரிய வேலை விடுகின்ற முருகப் பெருமானே! இசைவான வேதங்களை ஒதும் நான்முகனைத் தலையில் குட்டி, வள்ளியின் மீது காதல் கொண்டு வனத்தை அடைந்து அவளை மணந்து தழுவி இருக்கின்ற அழகிய மார்பை உடையவனே! எட்டுத் தோள்களையுடைய ஈசனார் பெருவிருப்பங்கொண்டு சிறுத்தொண்டர் இல்லத்தை அடைந்து பிள்ளைக்கறி உண்ட திருச்செங்காட்டங்குடியை அடைந்து வண்ணமயில் மேல் அழகோடு அமர்ந்து நான் உள்ளன்போடு பாடும் பாமாலையை முடியில் சூடும் ஆறுமுகனே! தேவர்கள் பெருமானே ! பொன்னிற மார்பில் சூடியுள்ள மலர்மாலையோடு குன்றத்தை ஒத்த மார்பகங்கள் அசையக் கூந்தலில் சூட்டிய கொத்தான பூமாலையோடு கழுத்தில் அணிந்த சங்கிலி தோளில் புரள காதுகளில் அணிந்த ஓலை என்னும் அணிகலன் கதிர் போல ஒளி வீச வாய் இதழ்கள் மலர்போல விளங்க மேகத்தைப் போலக் கூந்தல் விளங்க வில்லைப் போல் புருவமும் கொண்டு அழகிய நெற்றியோடும் வாள் போலவும் வேல் போலவும் விழிகள் மின்னக் கிளியைப் போல கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசிச் சிரித்துத் தங்களோடு உறவு கொள்ள வந்தவர்களை, "வாருங்கள், அமருங்கள், நீங்கள் எமது உறவினர்" என ஆசை மயக்கத்தை ஊட்டும் கனிகையர் கலவியையே நாடுபவர்கள் வஞ்சனைக் காரர்கள், கொலைக்காரர்கள், குடியைக் கெடுப்பவர்கள், குலுக்குகின்ற அழகிய தோளை உடையவர்கள், பண ஆசைமிக்கவர்கள், சாதி, பேதம், பாராதவர்கள், கீழ்மைக் குணம் கொண்டவர்கள், சீச்சி

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்

(41)

இத்தகைய கணிகையரின் மாய வலையில் வீழ்ந்து உழலாமல் என்னைத் தடுத்து ஆட்கொண்டு என்னுள் சங்கின் ஓசையும், நாத ஓசையும் கேட்க வைத்து, என்னுடைய பிறவிக்குக் காரணமாகிய மாயையாகிய இருள் அழிந்து போகுமாறு செய்து மூலாதாரத்தின் கனலை உச்சிக்குச் செலுத்தும் உபாயத்தை உபதேசித்து அருளி உன் இரு திருவடி மலர்களில் சேர்வதற்கு அருள்புரிவாயாக!

விளக்கம்

வங்காரம் - பொன். கோடு-குன்றம் இங்கு மார்பகத்தைக் குறித்தது. கொந்து - பூங்கொத்து. குழல் - கூந்தல். ஓலை-காதிற் அணியும் அணிகலன். மஞ்ச - மேகம். சாபம்-வில். இங்குப் புருவத்தைக் குறித்தது "சங்கோதை நாதமொடு கூடி" உள்முக தியானத்தில் ஈடுபட்டு மேம்பட்ட நிலையடையும் ஞானிகளுக்கு உள்ளுக்குள் பல வித ஓசைகள் கேட்கத் தொடங்கும். திருமூலர், மணிஓசை, கடல் அலைஓசை, யானை பிளிறும்ஓசை, குழல் இசை, மேகத்தின் இடி ஓசை, வண்டின் ஓசை, தும்பியின்ஓசை, முரசு ஒலிக்கும் ஓசை, சங்கு ஓசை, யாழ் இசை எனப் பத்து ஓசைகள் கேட்கும் என்று திருமந்திரத்தில் கூறுகின்றார்

மணிகடல் யானை வார்குழல் மேகம்
அணிவண்டு தும்பி வளைபே ரிகையாழ்
தணிந்தெழு நாதங்கள் தாமிவை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கஒண் ணாதே - திருமந்திரம்

அருணகிரிநாதர் தனக்குச் சங்கின் ஒலியும் நாதத்தின் ஒலியும் கேட்கச் செய்ய வேண்டும் என்று முருகனிடம் வேண்டுகின்றார். இந்த அனுபவத்தை அடைந்த சித்தர்கள் தங்கள் பாடல்களில் அதைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

"ஒளிவெளியும் சிலம்பொலியும் ஒன்றாய்க் காணும்"

என்று அகத்தியரும்

சிலம்பொலி யென்ன கேட்குமடி - மெத்த
சிக்குள்ள பாதை துடுக்கமடி!

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—

42

வலம்புரியச் சங்கம் ஊதுமடி - மேலே
வாசியைப் பாரடி வாலைப் பெண்ணே!

என்று கொங்கணச் சித்தரும் பாடுகின்றனர்

சங்கோதை - சங்கின் ஓசை
“வெகு மாயையிருள்
வெந்தோட மூலவழல் வீசவுப தேசமது
தண்காதி லோதியிரு பாதமலர் சேரவருள் புரிவாயே”

இத்தொடரின் வாயிலாக அருணகிரியார் தனக்கு மீண்டும் பிறவாப் பெருநிலை யளிக்க வேண்டும் என்று குமரக்கடவுளிடம் வேண்டுகின்றார்.

மாயை என்பது பிறவியை அளிப்பது. ஓர் ஆன்மாவானது பிறவி எடுக்க உடம்பும் கருவி கரணங்களும், வாழ்வதற்கான உலகமும் அனுபவிக்க நுகர்ச்சிப் பொருட்களும் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றைத் “தனு கரண புவன போகம்” என்று சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது. இவையனைத்தையும் இறைவன் ஆணையால் அருட்சத்தியாகிய மாயை படைத்தளிக்கின்றது. இந்த மாயை வெந்து போக வேண்டுமென்றால் மூலாதாரத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் குண்டலியின் கனலைச் சுழிமுனைக் காற்றால் எழுப்பி ஆறு ஆதாரங்களைக் கடந்து துவாத சாந்தப்பெருவெளியை அடைய வேண்டும். அப்பொழுது இறைவனோடு இரண்டறக் கலப்பது எளிதாகும்.

மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வித்தே

என்று ஔவையார் பாடுகின்றார்.

வெகுமாயையிருள் - பிறவியைக் கொடுப்பதால் மாயை தனை இருள் என்கிறார்

மூலஅழல் - மூலாதாரத்தில் உண்டாகும் நெருப்பு

சுதாகரன் - மகன், கங்காளம்-“கம்” என்றால் மண்டை ஓட்டை

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—43

குறிக்கும். “காளம்” என்றால் பாம்பைக் குறிக்கும். சிவபெருமான் திருவோட்டையும் பாம்பையும் ஏந்தி இருப்பதால் “கங்காளர்” எனப் பெயர்பெற்றார். இங்கீதம் - இங்கிதம் என்பது சந்த ஒசைக்காக “இங்கீதம்” என நீண்டது. வளி - வள்ளி. எண்டோளர்- சிவபெருமான். எட்டுத்தோள்களை உடையவர்.

“காதல்கொடு காதல் கறியே பருகு செங்காடு” - இத்தொடர் சிவபெருமான் சிறுத்தொண்டர் வீட்டுக்குச் சென்று, அவரது பிள்ளையை கறி சமைத்துத் தரச்சொல்லி அழுதுஉண்ட நிகழ்வைக் குறிக்கின்றது. சிறுத்தொண்டர் திருச்செங்காட்டங்குடியைச் சேர்ந்தவர். “என் காதல் மாலை” - அருணகிரிநாதர் அன்பு ததும்பப் பாடும் திருப்புகழைக் குறிக்கின்றது.

11. ராமேஸ்வரம்

சந்த அமைப்பு

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தானதன தானதன தனதான

வாலவய தாகியழ காகிமத னாகிபணி
வாணிபமொ டாடிமரு ளாடிவினை யாடிவிழல்
வாழ்வுசத மாகிவலு வாகிமட கூடமொடு பொருள்தேடி
வாசபுழு கோடுமல ரோடுமன மாகி மகிழ்
வாசனைக ளாதியிட லாகிமய லாகிவிலை
மாதர்களை மேவியவ ராசைதனி லேசுழல சிலநாள் போய்த்
தோள்திரைக ளாகிநரை யாகிக்குரு டாகியிரு
கால்கள்தடு மாறிசெவி மாறிபசு பாசபதி
சூழ்கதிகள் மாறிசுக மாறிதடி யோடுதிரி யறுநாளிற்
சூலைசொறி யீளைவி வாதமொடு நீரிழிவு
சோகைகள் மாலைசுர மோடுபிணி தூறிருமல்
சூழலுற மூலகசு மாலமென நாளியுட லழிவேனோ
நாலுமுக னாதியரி யோமென அதாரமுறை
யாதபிர மாவை விழமோதிபொரு ளோதுகென
நாலுசிர மோடுசிகை தூளிபட தாளமிடு மிளையோனே
நாறிதழி வேணிசிவ ரூபகலியாணிமுத
லீணமக வாண்மகிழ் தோழவன மீதுசெறி
ஞானகுற மாதைதினை காவில்மண மேவுபுகழ் மயில்வீரா
ஓலமிடு தாடகைசு வாகுவள - ரேழுமரம்
வாலியொடு நீலி பகனோ டொருவி ராதனெழு
மோதகட லோடுவிறல் இராவண குழாமமரில் பொடியாக
ஈகைதழல் வாளிவிடு மூரிதநு நேமிவளை
பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காவெனவே
யோதமறை ராமெசுர மேவுகும ராவமரர் பெருமானே

உரை :

“அரிஓம்” என்னும் பிரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருளை அறியாத பிரமனைக் குட்டி விழச் செய்து நான்கு தலைகளையும் பிடித்து ஆட்டித் தலைக்குடுமி அவிழ்ந்து கலைந்து அலையும்படி செய்து “உட்பொருளைக் கூறுவாயாக” எனக் கேட்டு

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்— (45)

நான்முகனைத் தாளமிடுமாறு செய்த இளைய குமரனே! மணக்கும் கொன்றை மலர்களைத் தலையில் சூடிய சிவனாரின் அழகிய வடிவுடைய உமாதேவி பெற்ற மகனே! வானவர்களுக்கு அசுரர்களிடமிருந்து விடுதலை தந்து மகிழ்வித்த தோழனே! வனத்தில் வாழும் ஞானக் குற வள்ளியைத் தினைப் புனத்தில் மணந்து கொண்ட புகழ் மிக்க மயில்வீரனே! ஒலமிட்ட தாடகை, சுவாகு, ஏழு மராமரங்கள், வாலி, நீலி, பகன், இராதன், கடல், இராவணன் கூட்டம், முதலிய யாவரும் போரில் பொடியாக நெருப்பை உமிழ்கின்ற அம்பை விடுகின்ற பெரிய வில்லையும், சக்கரத்தையும், சங்கையும் ஏந்திய கைகளை உடையவனும், திருமகள் உறையும் பார்பினை உடையவனும் ஆகிய அரிகேசன் மருமகனே! என்று வேதங்கள் சொல்லி நிற்க இராமேசுவரத்தில் எழுந்தருளி இருக்கின்ற குமரனே! தேவர்கள் பெருமானே!

(இந்த உலகத்தில் பிறந்து) இளவயதை அடைந்து பருவத்தின் காரணமாக அழகு கூடி மண்மதனைப் போல விளங்கி பணி புரிவதிலும், வாணிகம் செய்வதிலும் ஊடாடி மயங்கி விளையாடி விழலைப் போன்ற இந்த உலக வாழ்வு நித்தியமானது என்று நினைவில் உறுதி கொண்டு அறிவில்லாத மனிதர்களோடு சேர்ந்து பொருளைத் தேடி வாசம் மிகுந்த புனுகிலும், மலர்களிலும் மனத்தைச் செலுத்தி வாசனைத் திரவியங்களை மேனியில் இட்டுக் கொண்டு மையல் கொண்டு விலை மாதர்களை அடைந்து அவர்கள் மீது ஆசை கொண்டு சுழன்று கிடக்க இவ்வாறாகச் சில நாட்கள் செல்லும் அதன் பிறகு (வயது முதிர்ந்து, தோல் சுருங்கி, நரை விழுந்து, பார்வை இழந்து, கால்கள் தடுமாறிக் காதுகள் கேளாமல் போய்ப் பசு, பாசம், பதி என்னும் மூன்று உண்மைகளைப் பற்றிய அறிவில்லாமல் போய், நிலையான சுகத்தை இழந்து ஊன்று கோலோடு திரிகின்ற முதுமைக் காலத்தில் சூலை என்னும் தீராத வயிற்று வலியும், சொறியும் ஈளை நோயும், வலிப்பு நோயும்? வாத

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—46

நோயும், நீரிழிவு என்னும் சர்க்கரை வியாதியும், சோகையும், கண்ட
மாலையும், காய்ச்சலும், இருமலும் முதலிய நோய்கள் பற்றி வருத்த
ஆபாசப் பொருளாகத் தீய நாற்றம் வீசி, உடலழிந்து மாய்வேனோ?
இவ்வாறு மாண்டு போகாமல் காத்தருள் புரிவது உன் கடனாகும்!

விளக்கம்

வால வயது - இளம் வயது

மருள் - மயக்கம்

விழல் - ஒரு வகைப் புல்

மடகூடம் - அறிவில்லாக் கூட்டம்

புழுக்கு - புணுக்கு

தோல் திரை - தோல் சுருக்கம்

“பசு பாசம் பதி சூழ்கதிகள் மாறி சுக மாறி” - பசு என்பது
ஆன்மா (உயிர்). பாசம் என்பது பிறவிகளுக்குக் காரணமான
ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்கள். பதி என்பது
இறைவன். மனிதராய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் பசுவாகிய தம்மை
அறிந்து, தம் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பாசங்களை அறிந்து,
அவற்றை நீக்கித் தன்னிடம் ஐக்கியப் படுத்திக் கொள்ளும்
இறைவனை அறியும் ஞானத்தை உணர்ந்து கொள்ள
முயல்வதையே முதற் பணியாகக் கொள்ள வேண்டும் இதை
விடுத்து உலகப் பற்றுக்களில் தீராத ஆசை வைத்துக்
கெட்டுழல்வதை அருணகிரியார் கடிந்துரைக்கின்றார்.

பதி பசு பாசம் எனப் பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல்பசு பாசம் அநாதி
பதியினைச் சென்றனு காபசு பாசம்
பதியனு கில்பசு பாசம் நிலாவே!

என்று திருமூலர் கூறுவது இங்கு நோக்கத்தக்கது

யீனை - இழுப்பு நோய்

களமாலை - கண்டமாலை (களம் என்பதற்குக் கழுத்து என்பது பொருள்)

கசுமாலம் - ஆபாசப் பொருள்

அதாரம் - ஆதாரம் என்பது சந்தத்தின் பொருட்டு அதாரம் எனக் குறுகியது.

சிகை - குடுமி

“ஓலமிடு தாடகை என்பது முதல் பொடியாக” என்பது வரை உள்ள தொடர் இராமன் யார் யாரை அழித்தான் என்கிற இராமாயணச் செய்தியைக் கூறுகிறது.

விசவாமித்திரர் வேள்வியைக் கெடுக்க வந்த தாடகையும் சுவாகுவும் அழிந்தனர். சுக்ரீவனின் ஐயத்தைத் தீர்க்க இராமன் ஓர் அம்பினால் ஏழு மராமரங்களைத் துளைத்தான் வாலியைச் சுக்ரீவன் பொருட்டு வதை செய்தான். விராதனை அழித்தான் கடலின் செருக்கை அம்பினால் அடக்கினான் இராவணன் கூட்டத்தையே அழித்து ஒழித்தான்!

வாளி - அம்பு

தநு - வில்

நேமி - சக்கரம்

வளை - சங்கு

பாணி - கை

இராமன் சிவலிங்க பூசை செய்த தலம் இராமேசுவரம். ஆகவே இராமேசுவரத்து முருகனைப் பாடிய அருணகிரியார் இராமனின் அருளிச் செயல்களையும் குறிப்பிட்டுப் பாடுகின்றார்.

12. திருவிடை மருதூர்

சந்த அமைப்பு

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
தான தானனா தான தானனா

அறுகுநுனி பனியனைய சிறியதுளி பெரியதொரு
ஆக மாகியோர் பால ரூபமாய்
அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய
ஆயி தாதையார் மாய மோகமாய்
அருமையினி அருமையிட மொளுமொளென உடல்வளர
ஆளு மேளமாய் வால ரூபமாய் அவரொரு பெரியோராய்
அழகுபெறு நடையடைய கிறுதுபடு மொழிபழகி
ஆவி யாயவோர் தேவி மாருமாய்
விழுசுவரை அரிவையர்கள் படுகுழியை நிலைமையென
வீடு வாசலாய் மாட கூடமாய்
அணுவளவு தவிடுமிக பிதிரவிட மனமிறுகி
ஆசை யாளராய் ஊசி வாசியாய் அவியறு சுடர்போலே
வெறுமிடிய னொருதவசி யழுது படை யெனுமளவில்
மேலை வீடுகேள் கீழை வீடுகேள்
திடுதிடென நுழைவதன்முன் எதிர்முடுகி அவர்களொடு
சீறி ஞானிபோல் ஏறி வீழ்வதாய்
விரகி னொடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியும்ஒரு
வீணி யார்சொலே மேல தாயிடா விதிதனைநினையாதே
மினுகுமினு கெனும்உடல மறமுறுகி நெகிழ்வறவும்
வீணர் சேவையே பூணு பாவியாய்
மறுமையுள தெனுமவரை விடும்விழலை யதனின்வரு
வார்கள் போகுவார் காணு மோளனா
விடுதுறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடென
மேள மேசொலா யாளி வாயராய் மிடையுற வருநாளில்
வறுமைகளும் முடுகிவர வறுபொருளு நழுவசில
வாத மூதுகா மாலை சோகை நோய்
பெருவயிறு வயிறுலபடுவன்வர இருவிழிகள்
பீளை சாறிடா ஈளை மேலிடா
வழவழென உமிழுமது கொழுகொழென ஒழுகிவிழ
வாடி யூனெலாம் நாடி பேதமாய் மனையவள் மனம்வேறாய்

மறுகமனை யறுமவர்கள் நணுகுனணு கெனுமளவில்
 மாதர் சீயெனா வாலர் சீயெனா
 கனவுதனி விரதமொடு குதிரைவர நெடியசுடு
 காடு வாவெனா வீடு போவெனா
 வலதழிய விரகழிய வுரைகுழறி விழிசொருகி
 வாயு மேலிடா ஆவி போகுநாள் மனிதர்கள் பலபேச
 இறுதியதொ டருதியென உறவின்முறை கதறியழ
 ஏழை மாதரான் மோதி மேல்விழா
 எனதுடைமை யெனதடிமை யெனுமறிவு சிறிதுமற
 ஈமொ லேலெனா வாயை யாவென
 இடுகுபறை சிறுபறைகள் திமிலையொடு தவிலறைய
 ஈம தேசமே பேய்கள் சூழ்வதாய் எரிதனிலிடும் வாழ்வே
 இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
 யேசி டார்களோ பாச நாசனே
 இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
 யேக போகமாய் நீயு நானுமாய்
 இறுகும்வகை பரமசுக மதனையரு ளிடைமருதில்
 ஏக நாயகா லோக நாயகா இமையவர் பெருமானே.

உரை:

அறுகம் புல்லின் நுனியில் நிற்கும் பனித்துளி அளவிலான
 விந்தானது பெரியதொரு உடம்பாகி இளவடிவு கொள்கின்றது.
 அந்த அருமையான குழந்தையின் மழலை மொழியில் உருகி
 அக்குழுவியின் அன்னை தந்தையர், ஆசை கொண்டு
 அருமையிலும் அருமையாக வளர்க்க மொழு மொழு என
 அக்குழந்தையின் மேனி வளர ஆள் அம்புகளோடும் விழா
 மங்கலங்களோடும் வளர்ந்து வாலிபத்தை அடைந்து
 பெரியவராகின்றார்!

அவர் அழகான நடை நடந்து மொழி பேசி, உயிரை ஒத்த
 மனைவியரை அடைந்து அந்த அரிவையரின் காம இன்பத்தை
 நிலையானது என்று நினைத்து வீடு வாசலையும், மாட கூடத்தையும்
 சம்பாதித்து, அணு அளவு தவிட்டையும் கூடச் சிதறவிடுவதற்கு
 மனமில்லாமல் ஆசை மிகுந்தவராய் வாழ்கின்றார்!

ஊசிமேல் நின்று வசிப்பவனைப் போலத் துன்புற்று
 அணைகின்ற விளக்கைப் போலும் வெறுமை கொண்ட

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ் ————— 50

வறுமையாளன் ஒருவனோ! தவசி ஒருவரோ வீட்டிற்கு வந்து “அழுது படையுங்கள்” என்று கேட்ட அளவில் “மேலண்டை வீட்டைக் கேள், கீழண்டை வீட்டைக் கேள்” என்று கூறி அவர்கள் வீட்டை நெருங்குவதற்கு முன் வேகமாக எதிரே சென்று அவர்கள் மேல் நாயைப் போல் சீறி விழுவார். இந்நிலையில், நல்வழி காட்டும் அறிவுரைகள் அனைத்தும் வறண்டு போக வீணர் சொல்லையே மேன்மையாய்க் கொண்டு மேல் வந்து வருத்தும் விதியினை நினைக்காமல் மினுமினுக்கின்ற உடல் கட்டுக் குலைந்து நெகிழ்ந்து போகவும் வெற்று வீணர்களுக்கு அடிமைச் சேவை புரிகின்ற பாவியாய் மாறி “மறுபிறவி” ஒன்று உள்ளது? என்று கூறுபவர்களைப் பார்த்து “அது வெற்றுச் சொல்” பிறந்தவர், இறந்தவர் கண்டார்களா? என்று கேட்டுப் பற்றுக்களை விட்டுத் துறவு பூண்ட பெரியவர்களையும், அந்தணர்களையும் வெடுக்கென்று மேளத்தைப் போல உரக்க பேசி “யாளி” என்னும் விலங்கைப் போல பெரிய வாயை உடையவராய்த்திரிந்து வருவர். இப்படி வரும் நாளில் அவரை வறுமை வேகமாய் அணுகிவரப் பெரிய செல்வமும் விட்டுச் செல்ல, வாத நோயும், ஊது காமாலையும், சோகையும் பெருவயிறு என்னும் மகோதர நோயும், வயிற்று வலியும் வருத்த இரு விழிகளிலும் பீளை அழுக்கு ஒழுகத் தொண்டையில் இழுப்பு உண்டாக, வாயில் இருந்து எச்சிலானது கொழு கொழுவென்று ஒழுகி விழ உடம்புத் தசை எலாம்வாடிப் போக நாடிகள் தளர்ந்து போக மணந்து கொண்ட இல்லாளும் மனம்திரிந்து போக வீட்டில் உள்ள பெண்கள் சிறு முணுமுணுப்பு கேட்ட அளவிலேயே “சீ” என்று வசவு மொழி பேச இளைஞர்களும் “சீ” என்று இகழ காணும் கனவில் குதிரைப் பூட்டிய தேர் வர (எமன்வர) சுடுகாடு வா என்று சொல்ல, வீடு போ என்று சொல்ல வலிமை குன்றி, அறிவு மழுங்கி, பேச்சுக் குழறி விழி செறுகிக் கொள்ள மேல் மூச்சு வாங்க உயிரானது போகின்ற நாளில் மனிதர்கள் பலவாறாய் அவரைப் பற்றி பேச உறவினர்கள், “இறுதிப் பயணத்தைத் தொடர்கின்றாயே” என்று கதறி அழ மனைவி அவர் பிணத்தின் மீது மோதி அடித்துக் கொண்டு விழ “என்னுடைய செல்வம் என்னுடைய பணியாட்கள்” என்னும் அறிவு கொஞ்சமும் இல்லாமல் போக பெரிய பறைகளும், சிறு பறைகளும் திமிலை என்னும் மேளங்களும் தவிலும் ஒலிக்கச், சுடுகாட்டுக்குக் கொண்டுசென்று பேய்கள் சூழ்ந்து நிற்க

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ் ————— (51)

நெருப்புக்கு இரையாக்குகின்ற தன்மை உடையது இந்த வாழ்வு ! ஆணவம், கன்மம், மாயையாகிய பாசங்களை நாசம் செய்யும் இறைவா! உன் இரு திருவடிகளையும் துதிக்கின்ற மெய்யன்பர்கள் இத்தகைய உலகியல் வாழ்வை இகழமாட்டார்களா? இகழ்வார்கள். திருவிடை மருதூரில் எழுந்தருளி இருக்கும் ஒப்பற்ற தலைவனே! எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவனே! தேவர்கள் பெருமானே! நல்வினை, தீவினையாகிய இருவினைகளும் நீங்கி ஆணவம் கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களும் அற்றுப்போய் இவ்வுலகில் பிறக்கும் பிறவியும் நீங்கி நீ என்றும் நான் என்றும்வேற்றுமை இன்றி உன்னோடு ஒன்றிப் போகும் ஏக போக இறை இன்பத்தை அருள்வாயாக !

விளக்கம்

அறுகு-அருகம்புல். ரூபம்- உருவம். மதலை-குழந்தை. குதலை - மழலை. ஆயிதாதை-அன்னை தந்தை. மொளுமொளென-மொழுமொழுவென்று. கிறுது - செருக்கு. மிடியன்-வறுமையாளன். ஞானி - நாய். விரகு-உபாயம். சுவறியிட - வறண்டு போக. யாளி-ஒருவகை விலங்கு. பெருவயிறு-மகோதரம் என்னும் நோய். நாடிபேதம் - நரம்புத்தளர்ச்சி. வாயு மேலிடா - மேல் மூச்சு வாங்க. ஏழை மாதரான்- மனைவி. இருவினை-நல்வினை, தீவினை. இந்த இருவினை பயனையும்சமமாக நோக்குகின்ற பற்றற்ற உள்ளம் வரும்பொழுது "இருவினை ஒப்பு" ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு ஏற்பட்டால் "சத்திநிபாதம்" என்னும் இறைவனுடைய திருவருள் வீழ்ச்சி உண்டாகிறது. இந்நிலையில் இந்த அடியாருடைய மலங்கள் பக்குவப்பட்டு ஞான வயத்தராகி வீடுபேறடையும் நிலைக்கு உயர்கின்றார். ஏகபோகம் - ஜீவாத்மா பரமாத்மாவோடு ஒன்றி பேரின்பம் எய்துதல். இடைமருது-திருவிடை மருதூர் என்னும் திருத்தலம். இது வடமொழியில் முத்தியார்ச்சுனம் என்றழைக்கப்படுகிறது.

13. பொது

சந்த அமைப்பு

தனந்த தானந் தனதன
தானன தனதான

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும் எழில்நீறும்
இலங்கு நூலும் புலியத ளாடையு மழுமானும்
அசைந்த தோடும் சிரமணி மாலையு முடிமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய குருநாதா
உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர் நலியாதே
அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமானே

உரை

ஒத்து அமைந்த காளை வாகனமும் யானைத்தோல் போர்வையும் அழகிய திருநீறும் ஒளிவீசும் முப்புரிநூலும் புலித்தோல் ஆடையும் கைகளில் மழு என்னும் ஆயுதமும் மான்குட்டியும் காதில் ஆடுகின்ற தோடு என்னும் அணிகலனும் முடியில் மணிமாலையும் அணிந்து கொண்டிருக்கும் சிவபெருமான் அன்போடு "ஓம்" எனும் பிரணவத்தின் உட்பொருளைச் சொல்லும்படி கேட்க, உபதேசித்து அருளிய குருநாதனே!

ஆணவத்தால் ஓங்கிநின்ற சூரபன்மன், தன் தம்பியரோடும், அசுரர் கூட்டத்தோடும் வேரற்று வீழ்ச் சினந்து அழித்தவனே! எமதூதர்கள் பாசக்கயிற்றோடு வந்து, நான் சோர்ந்த நேரத்தில் என்னை வருத்திப் பிடித்துச் செல்லாதவாறு, அமைவான வேலினைத் தோள்களில் தாங்கிய பெருமானே! நீ மயிலூர்தியின் மீதேறி வந்து என் துன்பத்தை நீக்கிக் காத்தருள் செய்வாயாக.

விளக்கம்

கரியுரிப்போர்வை : யானைத்தோல் போர்வை, தாருகாவனத்து முனிவர்கள் ஈசன் மீது யானையை ஏவினார்கள் சிவன் அந்த யானையைக் கொண்டு அதன் தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்டான் என்பது புராணச் செய்தி. புலி அதன் ஆடை: புலியின் தோலால் ஆகிய ஆடை. ஈசன் புலித்தோலை தன் இடையில் உடுத்தியுள்ளான்.

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து

மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை அணிந்தவனே

என்று சுந்தரர் பாடுகின்றார். மழு - சிவபெருமான் கையில் இருக்கும் கணிச்சி என்னும் ஆயுதம். தோடு - குழை என்னும் காதணி. "தோடுடைய செவியன்" என்பது ஞானசம்பந்தர் தேவாரம். சூரன்- சூரபன்மன். கிளையுடன் - உறவினருடன். முனிவோனே- சினப்பவனே. தூதுவர்- எமதூதர்கள். நலியாதே: வருத்தாமல். புயம் : தோள் (புஜம்)

இப்பாடலில் சிவபெருமானுக்குக் குருநாதனாக விளங்கிய முருகப்பெருமானே! நீ தோள்களில் வேலைத் தாங்கி மயில் மீதேறி வந்து என்னைக் காலதூதர்களிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்று அருணகிரியார் வேண்டுகின்றார்.

14. பொது

சந்த அமைப்பு

தனன தான தானான தனன தான தானான
தனன தான தானான தனதான

அதல சேட னாராட வகில மேரு மீதாட
அபின காளி தானாட வளோடன்
றதிர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட
அருகு பூத வேதாள மவையாட
மதுர வாணி தானாட மலரில் வேத னாராட
மருவு வானு னோராட மதியாட
வனச மாமி யாராட நெடியமாம னாராட
மயிலு மாடி நீயாடி வரவேணும்
கதைவி டாத தோள்வீம் னெதிர்கொள்வாளி யால்நீடு
கருத லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்
கதறு காவி போய்மீள விசய னேறு தேர்மீது
கனக ஶீத கோடுதி யலைமோதும்
உததி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீர்பாத
உவண மூர்த்தி மாமாயன் மருகோனே
உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராஜ
னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமானே.

உணர்

கதை என்னும் ஆயுதத்தை எப்பொழுதும் தோளில்
தாங்கியிருக்கும் வீமனுடைய தம்பியாகிய அருச்சுனன் பெரிய பகை
கொண்ட துரியோதனனின் மாபெருஞ் சேனையைத் தன்
அம்புகளால் நாசம் செய்தவன்; விராட இராசனுடைய
ஆநிரைகளைத் துரியோதனன் கூட்டத்தார் கவர்ந்து சென்ற போது
அவற்றை மீட்டு வந்தவன். அத்தகைய விசயனுடைய தேரில்
தேரோட்டியாக இருந்து மறைஓசை எழுப்பும் பாஞ்ச சன்யம் என்னும்
பொன் சங்கை ஊதியும், அலையடிக்கும் திருப்பாற்கடலில்
அறிதுயில் கொண்டும் விஸ்வரூபம் எடுத்து திருப்பாதங்களால்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்

உலகங்களை ஊடறுத்துச் சென்றும் கருட வாகனத்திலே ஏறி வந்து அருள் புரிவதுமான பெரிய மாயங்களைச் செய்யும் திருமாலின் மருமகனே! இளங்காலையில் பூத்த மலர்களால் தொடுக்கப் பெற்ற மாலையைச் சூடிய மார்பினன் ஆகிய பிரபுட தேவ மகாராசனின் உள்ளமும், பக்திமேலீட்டாலாட, கீழிருந்து பூமியைத் தாங்கும் ஆதிசேடன் உலகத்தில் பெரிய மலையான மேருவும் ஆட, பாகம் பிரியாளான காளியும் ஆட, காளியோடு கூட அண்டங்கள் அதிருமாறு போட்டி நடனம்செய்யும் காளை வாகனராகிய சிவபெருமானும் ஆட, அருகில் பூதங்களும் வேதாளங்களும் ஆட மதுரமொழி பேசும் கலைவாணியும் ஆட தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் வேதங்களை ஓதும் பிரமனும் ஆட தேவர்களும் ஆட நிலவும் ஆட செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகளும் ஆட, நெடியோனாகிய திருமாலும் ஆட ஆக இவர்கள் எல்லோரும் ஆடிக்கொண்டு வர தேவர்கள் பெருமானாகிய முருகனே! நீ ஏறி வரும்மயிலும் ஆடி வர அதன் மீது நீயும் ஆடிக்கொண்டு வந்து எனக்குத் திருவருள் செய்ய வேண்டும்!

விளக்கம்

அதலம் - கீழுலகம். சேடன்- ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பு. விடை - காளை வாகனம். "அதிர வீசி வாதாடும் பிடையிலேறுவார்" என்னும் தொடர் சிவன் ஆடிய ருத்திர தாண்டவத்தைக் குறிக்கின்றது. மதுரவாணி - கலைவாண. மலரின் வேதன் - பிரமன். வனச மாமி - செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும். கலைமகளின் மாமியாராகிய திருமகள், நெடிய மாமன் - திருமால். வாளி - அம்பு. கருதலார்கள் - பகைவர்கள் அதாவது துரியோதனன் கூட்டத்தார், காலிபசுக்கூட்டம். கோடு - சங்கு. உததி - கடல். உலகமூடு சீர்பாதன் - திருமால் வாமன அவதாரத்தில் மூன்றடி மண் கேட்டுப் பிறகு விசுவரூபம் எடுத்து உலகங்களைத் திருவடியால் அளந்த செயல், உதயதாமம் - காலையில் பூத்த புது மலர்களால் தொடுத்த

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—56

மாலை, ப்ரபுட தேவ மாராசன் - அருணகிரி நாதர் காலத்தில் திருவண்ணாமலையை ஆண்ட அரசன்.

இப்பாடல் முருகனைத் திருக்காட்சி வழங்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு பாடியதாகும். திருவண்ணாமலையில் சம்பந்தாண்டான் என்னும் காளி உபாசகன் இருந்தான். அவன் அருணகிரி நாதரை வாதுக்கு அழைத்துத் தான் காளியை வரவழைத்துக் காட்டுவதாகவும் அருணகிரியார் முருகனைத் திருக்காட்சி வழங்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்றும் அறைகூவல் விட்டான். அருணகிரியார் அதற்கு இணங்கினார். சம்பந்தாண்டான் காளியை உபாசனை செய்து காளியின் மடிமீதில் பாலனாகிய முருகனை அமர்த்திக் கொள்ளும்படி செய்தான், முருகன் திருக்காட்சி வழங்கக் கூடாது என்பது சம்பந்தாண்டானின் எண்ணம். இதை உணர்ந்த அருணகிரியார் இத்திருப்புகழ்ச் சந்தப் பாடலை பாடினார். திருவண்ணாமலை அரசனாகிய பிரபுட தேவ மகாராசனின் முன்னிலையில் இது நிகழ்ந்தது. இத்திருப்புகழைப் பாடிய உடனேயே திருவண்ணாமலை ஆலயத்தின் 16 கால் மண்டபத்தின் ஈசானத்தூணில் இருந்து முருகன் எல்லோரும் கண்டுகளிக்கத் திருக்காட்சி வழங்கி அருளினான்! எல்லாத் தேவர்களும் ஆடிவர வேண்டும் என்றதால் உமை அம்மையும் சம்பந்தாண்டானின் உபாசனைக்கும் கட்டுப்படாமல் முருகனையும் விடுத்துத் தானும் ஆடிவந்தாள். என்பது வரலாறு! முருகன் திருக்காட்சி வழங்கிய திருவருட் செயலை அருணகிரியார் திருப்புகழில் பிறிதோரிடத்தில்

“சயிலம் எறிந்தகை வேற்கொடு
மயில்மிசை வந்தெனை யாட்கொளல்
சகமறியும்படி காட்டிய குருநாதா”

என்று பாடிப் பரவுகின்றார்!

15. திருச்சீரலைவாய்

(திருச்செந்தூர்)

சந்த அமைப்பு

தனதான தந்த தனதான தந்த
தனதான தந்த தனதான

விதிபோலு முந்த விழியாலு மிந்து
நுதலாலு மொன்றி இளையோர்தம்
விரிவான சிந்தை யுருவாகி நொந்து
விறல்வேறு சிந்தை வினையாலே
இதமாகி யின்ப மதுபோதஉண்டு
இனி தாளுமென்று மொழிமாதர்
இருளான துன்ப மருள்மாயை வந்து
எனையீர்வ தென்றும் ஒழியாதோ
மதிதூடி யண்டர் பதிவாழ மண்டி
வருமால முண்டு விடையேறு
மறவாத சிந்தை யடியார்கள் பங்கில்
வருதேவ சம்பு தருபாலா
அதிமாய மொன்றி வருதூரர் பொன்ற
அயில்வேல்கொ டன்று பொரும் வீரா
அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து
அலைவாய் உ கந்த பெருமானே

உரை

இளம்பிறையை முடியில் சூடித், தேவருலகம்வாழும்
பொருட்டுப் பொங்கி வந்த ஆலகால நஞ்சை உண்டு எருதின்
மீதேறி, மறவாத அன்பு கொண்ட உள்ளத்து அடியவர்தம் குறை
தீர்க்க வருகின்ற சிவபெருமான் பெற்ற மைந்தனே! மிகுந்த
மாயங்களைப் புரிந்து போருக்கு வந்த சூரர்கள் அழியுமாறு வேல்
கொண்டு போரிடும் வீரனே! அழகிய செம்பொன் மயில் மேல் ஏறி
வந்து திருச்சீரலைவாய் என்னும் திருச்செந்தூரில் கோயில்
கொண்ட பெருமானே! விதியை போல உள்ளத்தை உந்தித்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—

௧௪

தள்ளுகிற விழியினாலும் பிறைபோன்ற நெற்றியினாலும்
வாலிபருடைய விசாலமான உள்ளத்தைக் கவர்ந்து அவர்களை
விரகத்தால் வருந்தச் செய்து உறுதியைக் குலைக்கும் செயல்களைப்
புரிந்து இதமாகப் பேசி “இன்பமதுவை” உண்டு இனிதாக
அனுபவியுங்கள்” என்று மொழிகின்ற கணிகையர் தம் இருளைப்
போன்ற துன்பத்தை வழங்கி மருட்டுகின்ற மாயையானது
என்றைக்கும் என்னை விட்டு ஒழியாதோ? ஒழித்து அருள் புரிய
வேண்டும்!

விளக்கம்

விதி போலும் உந்த விழி - விதியானது ஒருவனை
வினைப்பயனை அனுபவிக்கும் பொருட்டு உந்தித் தள்ளிக்
கொண்டு போகும். அது போலக் கணிகையர் தம் விழிகளும்
ஒருவனை காம வயத்தனாக்கி அவர்களிடம் தள்ளிக்கொண்டு
போகும் ஆகவே “விதிபோலும் உந்த விழி” என்று கூறினார்.

இந்து - பிறைமதி. நுதல் - நெற்றி. இளைஞோர் - வாலிபர்.
மருள் - மயக்கம். ஈர்வது - அறுப்பது. ஆலமுண்டு - ஆலகால
விடத்தை உண்டு. சம்புதருபாலா - சிவன் பெற்ற மைந்தனே.
பொன்ற - அழிய. அலைவாய் - திருச்செந்தூர்

16. திருத்தணிகை

சந்த அமைப்பு

தனத்தன தனத்தந் தனத்தன தனத்தந்
தனத்தன தனத்தந் தனத்தன

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்குஞ்
செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ் சினமாகச்
சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
திருப்புகழ் நெருப்பென் றறிவோம்யாம்
நினைத்தது மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்
நிசிக்கரு வறுக்கும் பிறவாமல்
நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்
நிறைப்புக ழுரைக்குஞ் செயல்தாராய்
தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்
தகுத்தகு தகுத்தந் தனபேரி
தடுட்டுடு டுட்டுண்டு டெனத்துடி முழக்குந்
தளத்துட னடக்குங் கொடுஞ்ரர்
சினத்தையு முடற்சங் கரித்தம லைமுற்றுஞ்
சிரித்தெரி கொளுத்துங் கதிர்வேலா
தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சுகித்தெண்
திருத்தணி யிருக்கும் பெருமானே

உரை

“தனத்தன தனத்தந்” என்றும் “திமித்திமி திமித்தீம்” என்றும் தகுத்தகு தகுத்தந்தன என்றும் பேரிகை முழக்கிக் கொண்டும் “தடுட்டுடு டுட்டுண்டு” என்று உடுக்கு ஒளி எழுப்பிக் கொண்டும் படையோடு நடந்துவரும் சூரர்களின் சினத்தையும் உடல்களையும் அழித்து, அவர்கள் மலை முழுவதையும் சிரித்து எரியச் செய்த ஒளி வீசும் வேலை ஏந்தியவனே! தினை வயல் சூழ்ந்த மலைக் குறவள்ளியின் கொங்கைச் சுகம் கண்டு திருத்தணிகையில் எழுந்தருளி இருக்கும் பெருமானே! உன் அடியார்களைச் சினந்தவர் தலைக்கும் பகைத்தவர் குடும்பத்திற்கும், கொலையாளர்களின்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—

60

உயிர்க்கும் கோபம் கொண்டு ஆணவத்தால் சிரிப்பவர்க்கும் பழிதூற்றுபவர்க்கும் உன் திருப்புகழே நெருப்பாகி எரிக்க வல்லது என்பதை நாங்கள் அறிவோம்! நினைத்ததை அளிக்க வல்லது, நெஞ்சத்தை உருக்க வல்லது, இனிப்பிறவி எடுக்க வொட்டாமல் கருவில் தோன்றா வண்ணம் தடுக்க வல்லது, துன்ப நெருப்பையும் எரிக்க வல்லது, வினைகளாகிய மலைகளைத் தூளாக்க வல்லது, இத்தகைய பெருமை கொண்ட உன் நிறைந்த புகழையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் செயலை எமக்கு அருள் வாயாக!

விளக்கம்

முடி - தலை. குடி - குடும்பம். செகுத்தவர் - கொன்றவர். சங்கரித்து - அழித்து. "சிரித்து எரிகொளுத்தும் கதிர்வேலா" - சிவபெருமான் திரிபுரங்களைச் சிரித்து எரியச் செய்தார். சிவனாரின் நெற்றிக் கண்ணில் தோன்றிய ஞானக் கடவுளாகிய முருகனும் சிரித்து எரி கொளுத்தும் கதிர்வேலனாய்த் திகழ்கின்றான்.

17. பொது

சந்த அமைப்பு

தத்தத்தன	தத்தத்	தனதன	
தத்தத்தன	தத்தத்	தனதன	
தத்தத்தன	தத்தத்	தனதன	தனதான

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும்
முக்கட்பர மற்றுச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரு மடிபேனப்
பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
மொற்றைகிரி மத்தைப் பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி லிரவாகப்
பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
பச்சைப்புயல் மெற்சத் தகுபொருள்
பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வது மொருநாளே
தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு கழுதாடத்
திக்குப்பரி யட்டப் பயிரவர்
தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
சித்ரப்பவு ரிக்குத் த்ரகடக எனவோதக்
கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்குகு குக்குக் குகுக்கு
குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென முதுகூகை
கொட்புற்றெழு நட்பற் றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமாளே

உரை

தித்தித்தெய என்னும் தாளத்திற்கேற்பப் பரிபுரம் அணிந்த
பாதங்களால் நடன பாவம் காட்டி பைரவியானவள் திசைகள் அதிர
நடனம் ஆட, அவளோடு கூடக் கழுகுகளும் பேய்களும் ஆட எட்டுத்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ் ————— 62

திசை பைரவர்கள், “தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகுதொகு” எனவும், “த்ரகடக” எனவும், ஓவியம் போல் ஆடல்புரியும் பைரவிக்கு ஐதி ஓசை எழுப்ப, கொத்து பறைகள் ஆகிய மேளங்கள் கொட்ட ஆந்தைகள் “குக்குக் குகு குக்குக் குகு குகு” என அலறி எழு “குத்திப்புதை! புகுந்து பிடி!” என்று வீரர்கள் ஒலி எழுப்ப, நட்புக் கொள்ளாத அசுரர்களை வெட்டி பலியிட்டுக் கிரவுஞ்ச மலை இரு கூறாகப் பிளந்து போக, இசைவுடன் போரிடவல்ல பெருமானே!

முத்துப் போன்ற அழகிய பல்வரிசையை உடைய தெய்வ யானைக்குத் தலைவனே! உமையம்மை பெற்ற சரவணனே! அடியவர்கள் அடையும் முத்திப் பேற்றுக்கு விதையாக விளங்குபவனே! “குருபரனே” என்றழைத்து வேண்டிக் கொண்ட முக்கண்ணையுடைய சிவனுக்கு வேதங்களுக்கு ஆதாரமாகிய “ஓம்” எனும் பிரணவத்தின் உட்பொருளை விளக்கித் திருமாலும், பிரமனும் முப்பத்து மூன்று வர்க்கத்துத் தேவர்களும் அடி வணங்கி நின்ற குமரனே!

இராவணனின் பத்துத் தலைகளை அம்பினால் வீழ்த்தியும் மந்தரமலையை மத்தாகக் கொண்டு திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தும் அபிமன்னியுவைக் கொன்ற சிந்துஅரசனை “மருநாள் கதிரவன் மறைவதற்குள் அழிப்பேன்” என்ற அருச்சுனன் சபதத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டுப் பகல் நேரத்திலேயே தமது சக்கரப் படையால் ஆதவனை மறைத்தும், குருசேஷத்திரப் போரில் பார்த்தனுக்கு தேரோட்டியாகவும் விளங்கிய கரிய முகிலை ஒத்த திருமால் போற்றும் முருகனே! நீ எனக்குக் கருணை செய்து ஈடேறுவதற்கான உபதேச மொழியருள்வது எந்த நாளிலோ? உரைப்பாயாக!

விளக்கம்

திருநகை - அழகிய பல்வரிசை. அத்தி - யானை. இங்குத் தெய்வயானையைக் குறித்தது. முத்திக்கொருவித்து - மற்ற

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ்—63

பற்றுக்களை அறுத்து உள்ளன்போடு இடையறாது நினைக்கும் அன்பர்களுக்கு வீடு பேற்றை அளிப்பவன் என்பது கருத்து. குருபரன்-தந்தையாகிய சிவனுக்கே குருவாக விளங்கியவன். இருவரும்-திருமாலும், பிரமனும் “பத்துத்தலை தத்தக் கணைத் தொடும்” என்பது திருமால் இராமனாக அவதரித்து இராவணனின் பத்துத்தலைகளை அம்பினால் எய்த நிகழ்வைக் குறிக்கிறது.

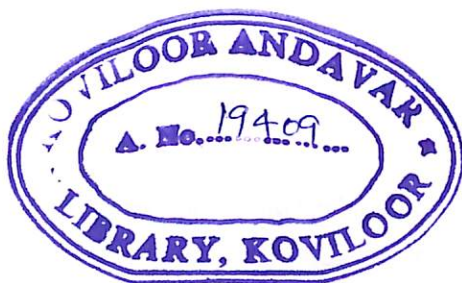
“ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருது” - என்பது தேவர்களும் அசுரர்களும் மந்தர மலையை மத்தாகக் கொண்டு வாசகியை கயிராகக் கொண்டு திருப்பாற்கடலை கடைந்தனர். அப்பொழுது திருமால் தேவர்களின் பக்கமிருந்து அமுதம் அவர்களுக்கு கிடைக்கும்படி அருளினார் என்னும் புராணச் செய்தியை உள்ளடக்கியது

“ஒரு பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியும் இரவாக” என்பது குருட்சஷத்திரப் போரின் நிகழ்வைக் குறிக்கின்றது. அருச்சுனனின் மகன் அபிமன்னிய துரியோதனன் படைக்குள் நுழைந்து அவர்கள் வகுத்திருந்த பத்ம வியூகத்தை உடைத்துக் கொண்டு போரிட்டான், ஆனால் அந்த வியூகத்திலிருந்து வெளியேறும் வித்தையைக் கற்றிருக்க வில்லை. அச்சமயம் பார்த்துச் சிந்து நாட்டு அரசன் ஐயத்ரதன் அபிமன்னியவைக் கொன்றான். அதனால் சோகம் கொண்ட அருச்சுனன் மறுநாள் பொழுது சாய்வதற்குள் சிந்து அரசனைக் கொல்வதாகச் சபதம் செய்தான். கௌரவர்கள் சிந்து அரசனை மறுநாள் பொழுது சாயும் வரை ஒளித்து வைத்திருந்தனர். இதையறிந்த சாரதியாகிய கண்ணன் தன் சக்கரப் படையை விட்டு பிற்பகல் நேரத்திலேயே கதிரவனை மறையச் செய்தான். பொழுது சாய்ந்து விட்டது என்று நினைத்து வெளியே வந்த ஐயத்ரதன் அருச்சுனனால் கொல்லப்பட்டான். இத்தொடர் இந்நிகழ்வைக் குறிக்கின்றது!

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ் ————— (64)

வட்டத்திகிரி - சக்கரப்படை. பத்தற்கு இரதத்தைக் கடவிய பச்சைப்
புயல் - குருசேஷத்திரப் போரில் அருச்சுனுக்குத் தேரோட்டிய
கார்முகில் வண்ணன். ஒருநாளே? - எந்த நாளோ?. நிர்த்தம் -
நடனம். கழுது - பேய். முதுகூகை-முதிய ஆந்தை. குலகிரி-
அசுரர்குலத்தைக் காக்க கிரவுஞ்ச மலையாக நின்ற தாரகாசுரன்

நவ இரத்தினத் திருப்புகழ் முற்றிற்று.

ஆசிரியரைப் பற்றி

புது கும்முடிப்பூண்டியில் தோன்றியவர். செந்தமிழ்ப் பற்றும்; கவிதை உள்ளமும் கொண்டவர். கவிஞர், பேச்சாளர், எழுத்தாளர், உரை ஆசிரியர் எனப் பன்முக ஆற்றல் கொண்டவர். பல பரிசுகளும், பல விருதுகளும் பெற்று வருபவர். பதினேழு நூல்கள் படைத்துள்ளார். செந்தமிழ்ச் சோலை இலக்கிய அமைப்பின் நிறுவனர். தம் ஆசிரியர் ஆபத்சகாயம், நண்பர் முத்து. வெங்கடேசன், மணிதநேயச் செம்மல் தியாகராசன் போன்றவர்களைப் போற்றும் பான்மை கொண்டவர். இவரைத் தந்தையாகப் பெற்றதைப் பெரும் பேறாகக் கருதி மகிழ்வுற்று மேலும் மேலும் இவர் வெற்றிப் பதிவுகளை ஏற்படுத்த வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

இவண்

சுடர்விழி மணிகண்டன்